

د لایانو کتاب

د کتاب پېژندنه

د لایانو کتاب د تورات درېم کتاب دی. د دې کتاب نوم د لایو د قبیلې څخه اخیستل شوی دی چې هغوی د کاهنتوب دنده په غاړه لرله.

په دې کتاب کې د عبادت او قربانۍ په اړه ډېر قوانین لیکل شوي دي چې خدای اسراییلیانو ته ورکړي دي. همدارنگه په دې کتاب کې د کفارې لویه ورځ او نور مهم مذهبي اخترونه هم بیان شوي دي. دا کتاب د مذهبي پاکوالي په هکله هم لارښوونې کوي (دا مونږ ته روښانه کوي چې کوم شیان پاک دي او کوم شیان ناپاک دي). دا کتاب داسې قوانین هم بیانوي چې په هغو کې ویل کېږي چې خلک باید په کومې طریقي سره د خدای عبادت وکړي

او څرنگه باید په غریبانو باندې مهرباني وکړي.

د لاویانو د کتاب موضوع پاکوالی دی. کله چې د اسراییلو قوم په مصر کې د فسحې د قربانۍ او د سینا په غره باندې د لوظ په کولو سره د خدای د ځانگړي میراث په توگه بېل کړای شول، د لږې مودې په تېرېدلو سره هغوی په بت پرستی یعنی طلايي خوسي ته په عبادت کولو هغه لوظ مات کړ. یوازي د موسی په شفاعت سره خدای د هغوی د له منځه وړلو څخه تېر شو او د هغوی سره یې خپل لوظ نوی کړ.

د لاویانو کتاب او حتی د سپېڅلي کتاب ټوله زړه لوظنامه د حیواناتو قرباني کول د خدای په حضور کې د عبادت کولو د یوې اساسي برخې په توگه بیانوي. گناهکارانو به د خدای حضور ته د رسېدلو په خاطر قرباني کوله. دا قرباني به د هغوی د گناهونو د پټولو یوه وسیله گرځېدله. قرباني به د بدل په توگه وه چې د یو گناهکار په ځای به ترسره کېدله.

بې له شکه دې قربانيو نه شو کولای چې د گناه ملامتي په رښتيني ډول پاکه کړي، خو دا يوه وسيله وه چې اسراييليانو ته به يې دا ښودل چې هغوی قربانۍ کولو ته اړتيا لري او د عیسی مسیح د قربانۍ يوه نمونه وه چې په راتلونکې کې به د ټولو دپاره قرباني کېده.

د موضوعگانو لست:

د نذرانو او قربانيو په اړه قوانين ۱:۱ - ۳۸:۷

د کاهنانو په توگه د هارون او د هغه د زامنو ټاکنه ۸:۱ -

۲۰:۱۰

د مذهبي پاکوالي او ناپاکۍ په اړه قوانين ۱:۱۱ - ۳۳:۱۵

د کفارې ورځ ۱:۱۶ - ۳۴

په ژوندون او عبادت کې د پاکوالي په اړه قوانين ۱:۱۷ -

سوځېدونکې نذرانه

① څښتن موسی د سپېڅلې څېمې څخه راوغوښت او ورته ویې ویل: ② «اسراييليانو ته ووايه: کله چې ستاسو څخه يو څوک څښتن ته يوه نذرانه راوړي، نو هغه دې د خپلې پادې يا رمې څخه يو حيوان د خپلې نذرانې په توگه راوړي. ③ که چېرې هغه د خپلې پادې څخه يو حيوان د سوځېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کوي، هغه بايد يو داسې خوسى راولي چې څه عيب په کې نه وي. هغه بايد د سپېڅلې څېمې د دروازې په خوله کې وړاندې کړي، ترڅو څښتن هغه قبول کړي. ④ هغه به د حيوان په سر باندې خپل لاس کېږدي او دا به د هغه د گناهونو د لپرې کولو دپاره د کفارې په توگه قبول شي. ⑤ هغه بايد د څښتن په حضور کې خوسى حلال کړي او د هارون زامن به چې د کاهنانو په توگه خدمت کوي، د هغه وينه راوړي او د قربانۍ د

حای په څلورو خواو باندې چې د سپېڅلې خېمې د دروازې په مخکې ده، وشیندي. ⑥ بیا دې د هغه حیوان پوستکی وباسي او ټوټې ټوټې به یې کړي، ⑦ او کاهنان دې د قربانۍ په حای باندې لرگي په ترتیب سره کېږدي او اور دې بل کړي. ⑧ هغوی دې د حیوان ټوټې شوې برخې د سر او وازگې سره په اور باندې کېږدي. ⑨ بیا دې هغه کس کولمې او پنبې ووينځي او کاهن دې هغه ټول د قربانۍ په حای باندې وسوځوي. دا سوځېدونکې نذرانه ده، یو داسې بوی دی چې په څښتن باندې ښه لگېږي.

⑩ که چېرې هغه کس د خپلې رمې څخه یو حیوان وړاندې کوي، هغه باید نر وي او څه عیب په کې نه وي. ⑪ هغه باید د څښتن په حضور کې د قربانۍ د حای شمال خواته حلال کړي او کاهنان به د هغه وینه د قربانۍ د حای په څلورو خواو باندې وشیندي. ⑫ وروسته له دې چې حیوان ټوټې ټوټې شي، کاهن به دا ټولې برخې د سر او وازگې سره په اور باندې کېږدي. ⑬ هغه باید کولمې او پنبې ووينځي او کاهن دې دا قربانۍ وړاندې کړي او هغه ټول دې د قربانۍ په حای باندې وسوځوي. دا

سوځېدونکې نذرانه ده، يو داسې بوی چې په څښتن باندې ښه لگيږي.

①۴ که چېرې څوک يوه مرغی د سوځېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کوي، هغه بايد يوه کوتره يا قمري وي. ①۵ کاهن دې هغه د قربانۍ په ځای باندې وړاندې کړي، د هغې ورمپړ دې تاو کړي او سر يې د قربانۍ په ځای باندې وسوځوي. د هغې وينه دې د قربانۍ د ځای په اړخ کې وڅښيږي. ①۶ د هغې ججوره دې د هرڅه سره لپرې کړي او د قربانۍ د ځای لمرخاته خواته دې چې ايرې اچول کيږي، وغورځوي. ①۷ د هغې وزرونه دې ونيسي او د هغې بدن دې په منځ کې داسې څيرې کړي چې وزرونه يې ورڅخه بېل نه شي او بيا دې هغه ټول د قربانۍ په ځای باندې وسوځوي. دا سوځېدونکې نذرانه ده، يو داسې بوی چې په څښتن باندې ښه لگيږي.

د غلې دانې نذرانه

① کله چې ستاسو څخه څوک څښتن ته د غلې دانې نذرانه وړاندې کوي، هغه نذرانه دې د ښو اوږو څخه وي. په هغې باندې دې د زيتونو تېل توی کړي، قيمتي خوشبويي دې ورباندې واچوي ② او د هارون زامنو يعنې کاهنانو ته دې وروړي. کاهن دې د ټولې قيمتي خوشبويي سره د ښو اوږو څخه چې تېل ورسره گډ دي، يو موټی راواخلي او هغه دې د يوې نمونې په توگه چې ټوله څښتن ته وړاندې کېږي، د قربانۍ په ځای باندې وسوځوي. دا يوه داسې نذرانه ده چې بوی يې په څښتن باندې ښه لگېږي. ③ د غلې دانې پاتې نذرانه د کاهنانو ده، دا د هغو نذرانو يوه ډېره سپېڅلې برخه ده چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي.

④ که چېرې نذرانه داسې ډوډۍ وي چې په تنور کې پخه شوې وي، بايد فطيره وي. هغه بايد د داسې ښو اوږو څخه تياره شوې وي چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي يا نری ډوډۍ چې د زيتونو په تېلو باندې غوره شوي وي. ⑤ که چېرې نذرانه داسې ډوډۍ وي چې په تې باندې پخه شوې وي، هغه دې د داسې ښو

اوږو څخه تياره شي چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي، خو فطيره
 دې وي. ⑥ هغه ټوټې ټوټې كړئ او نور تېل ورباندې واچوئ، دا
 د غلې دانې يوه نذرانه ده. ⑦ كه چپرې نذرانه داسې ډوډۍ وي
 چې په اركاره باندې پخه شوې وي، هغه دې د بنو اوږو او د
 زيتونو د تېلو څخه جوړه شي. ⑧ د دې شيانو څخه چې كومه د
 غلې دانې نذرانه جوړه شوې وي، هغه څښتن ته راوړئ او كاهن
 ته يې وړاندې كړئ، هغه به يې د قربانۍ حاي ته يوسي. ⑨ كاهن
 به د هغې څخه يوه برخه واخلي او هغه به د يوې نمونې په توگه
 چې ټوله څښتن ته وړاندې كيږي، د قربانۍ په حاي باندې
 وسوځوي. دا يوه داسې نذرانه ده چې بوى يې په څښتن باندې
 ښه لكيري. ⑩ د غلې دانې پاتې نذرانه د كاهنانو ده. دا ډېره
 سپېڅلې ده. دا د هغو نذرانو يوه ډېره سپېڅلې برخه ده چې
 څښتن ته په اور باندې تيارېږي.

⑪ د غلې دانې هغه نذرانې چې څښتن ته يې وړاندې كوي،
 په هېڅ يوه كې دې خميره نه وي. تاسو بايد په هغو نذرانو كې
 چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي، هېڅ خميره يا شات ونه

کاروئ. ۱۲) باید د لومړنیو غلو دانو څخه چې هر کال یې رپیی
څښتن ته یوه نذرانه راوړئ، خو هغه باید د قربانی په ځای باندې
ونه سوځول شي. ۱۳) د غلې دانې په هرې نذرانې باندې مالګه
واچوئ، ځکه چې مالګه د خدای او ستاسو په منځ کې د لوظ یوه
نښه ده. تاسو باید په خپلو ټولو نذرانو باندې مالګه واچوئ.

۱۴) کله چې تاسو څښتن ته د لومړنیو رپېل شویو غلو دانو
نذرانه راوړئ، نو نینې شوې دانې یا میده اوږه ورته وړاندې کړئ.
۱۵) په هغې باندې د زیتونو تېل ورزیات کړئ او قیمتي خوشبویي
ورباندې واچوئ. دا د غلې دانې یوه نذرانه ده. ۱۶) کاهن به د میده
اوږو او تېلو یوه برخه د نمونې په توګه د ټولې قیمتي خوشبویي
سره یوځای د یوې نذرانې په توګه وسوځوي.

د سلامتې نذرانه

۱) کله چې څوک د خپلې پادې یو حیوان د سلامتې د نذرانې
په توګه د څښتن په حضور کې وړاندې کوي، هغه دې یو داسې

غویی یا غوا وي چې کوم عیب په کې نه وي. ② هغه به خپل لاس د حیوان په سر باندې کېږدي او هغه به د سپېڅلې خېمې د دروازې په خولې کې حلال کړي. بیا به د هارون زامن چې کاهنان دي، هغه وینه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشیندي. ③ هغه کس دې د حیوان دغه برخې څښتن ته د داسې قربانۍ په توګه چې په اور باندې تیارېږي، وړاندې کړي: ټوله وازګه چې په کولمو باندې پرته وي، ④ پښتورګي د هغې وازګې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د اینې ډېره بڼه برخه. ⑤ بیا دې کاهنان هغه ټوله د سوځېدونکې نذرانې سره د قربانۍ په ځای باندې وسوځوي. د داسې نذرانې بوی په څښتن باندې بڼه لګېږي.

⑥ که چېرې هغه کس د خپلې رمې څخه یو حیوان څښتن ته د سلامتۍ د نذرانې په توګه وړاندې کوي، هغه دې یو داسې بښځینه یا نر حیوان وي چې کوم عیب په کې نه وي. ⑦ که چېرې هغه پسه وړاندې کوي، ⑧ نو خپل لاس دې د حیوان په سر باندې کېږدي او هغه دې د خېمې په مخکې حلال کړي.

کاهنان به د هغه وینه د قربانی د حای په خلورو خواو باندي وشیندي. ⑨ هغه دې د سلامتی د نذرانی خخه یوه داسې قربانی راوړي چې په اور باندي خبنتن ته تیارېږي: لکه د هغې وازگه، ټول لم چې د ملا د هډوکي سره نژدې پرې کړل شوی وي او ټوله وازگه چې په کولمو باندي پرته وي، ⑩ پښتورگي د هغې وازگې سره چې د پاسه ورباندي پرته وي او د اینې ډېره بڼه برخه. ⑪ کاهن دې هغه د خوړو د نذرانی په توگه خبنتن ته د قربانی په حای باندي وسوځوي.

⑫ که چېرې د هغه کس نذرانه یوه وزه وي، ⑬ نو خپل لاس دې د هغه حیوان په سر باندي کېږدي او د سپېڅلې خېمې په مخکې دې حلال کړي. بیا به کاهنان د هغه وینه د قربانی د حای په خلورو خواو باندي وشیندي. ⑭ هغه دې د خپلې نذرانی یوه برخه چې په اور باندي خبنتن ته تیارېږي، وړاندي کړي: ټوله وازگه چې په کولمو باندي پرته وي، ⑮ پښتورگي د هغې وازگې سره چې د پاسه ورباندي پرته وي او د اینې ډېره بڼه برخه. ⑯ کاهن به دا ټول د خوړو د نذرانی په توگه چې خبنتن ورباندي

خوشحالیږي د قربانی په ځای باندې وسوځوي. ټوله وازگه د
څښتن ده.

①۷ هېڅ اسراییلی نه شي کولای چې کومه وازگه یا وینه
وخوري. دا یو تلپاتې حکم دی چې ټول اسراییلیان چې
هر چپرت ته اوسېږي، باید د هغه څخه پیروي وکړي.»

په سهوې سره د شویو گناهونو دپاره نذرانه

① څښتن موسی ته وویل: ② «اسراییلیانو ته ووايه: کله چې
څوک گناه کوي او په سهوې سره د څښتن حکمونه ماتوي، هغه
باید دا لاندېني اصول مراعت کړي.

③ که چېرې لوی کاهن گناه وکړي او په دې ډول قوم
گناهکار کړي، هغه به یو داسې خوسی وړاندې کوي چې کوم
عیب په کې نه وي او د خپلې گناه دپاره به یې څښتن ته قرباني
کوي. ④ هغه دې خوسی د سپېڅلې خېمې د دروازې خولې ته

راولي، خپل لاس دې د هغه په سر باندې كپردي او د څښتن په حضور كې دې هلته حلال كړي. ⑤ بيا به لوی كاهن د خوسي د وينې څخه لږه وينه واخلي او دننه خپمې ته به يې يوسي. ⑥ هغه دې خپله گوته په وينه كې غوټه كړي او لږه وينه دې واخلي او اووه ځلې دې د څښتن په حضور كې د سپېڅلي ځای د پردې مخې ته وشيندي. ⑦ بيا به كاهن لږه وينه په خپمه كې د خوشبويی د قربانی د ځای په ښكرونو باندې وسولوي. هغه به پاتې وينه د خپمې د دروازي په خوله كې د سوځېدونكې نذرانې د قربانی د ځای په بېخ كې تويه كړي. ⑧ هغه به د دې خوسي څخه ټوله وازگه واخلي، يعنې هغه وازگه چې په كولمو باندې پرته وي، ⑨ پښتورگي د هغې وازگې سره چې د پاسه ورباندې پرته وي او د اينې ډېره ښه برخه، ⑩ لكه څنگه چې وازگه د خوسي څخه چې د سلامتې د نذرانې په توگه قرباني كيږي، لېرې كيږي. بيا به كاهن هغه سوځېدونكې نذرانې د قربانی په ځای باندې وسوځوي. ⑪ خو هغه به د هغه پوستكی، ټوله غوښه، سر، پښې او د هغه د نس دنننې برخې د خوشايو سره واخلي، ⑫ هغه

به ټول د کمپ څخه دباندې پاک ځای ته چیرته چې ایرې
غورځول کېږي یوسي او هلته به یې د لرگیو په اور باندې
وسوځوي.

⑬ که چېرې د اسراییلو ټول قوم په سهوې سره گناه وکړي او
د څښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي، نو هغوی به
گناهکار وگڼل شي. ⑭ کله چې هغوی په خپله گناه پوه شي، باید
د گناه د نذرانې په توگه یو خوسی راولي او د سپېڅلې خېمې په
مخکې دې هغه وړاندې کړي. ⑮ د قوم مشران دې خپل لاسونه
د خوسي په سر باندې کېږدي او خوسی دې د څښتن په حضور
کې حلال شي. ⑯ بیا دې لوی کاهن د خوسي د وینې څخه لږه
وینه واخلي او دننه خېمې ته دې یوسي. ⑰ هغه دې خپله گوته
په وینه کې غوټه کړي او هغه دې د څښتن په حضور کې اووه
ځلې د پردې مخې ته وشیندي. ⑱ بیا دې لوی کاهن لږه وینه په
سپېڅلې خېمه کې د څښتن په حضور کې د خوشبویی د قربانۍ د
ځای په بنکرونو باندې وسولوي. هغه به پاتې وینه د سپېڅلې
خېمې د دروازې په خوله کې د سوځېدونکې نذرانې د قربانۍ د

خای په بېخ کې تویه کړي. ١٩ بیا به هغه د خوسي ټوله وازگه لپړې کړي او د قربانۍ په خای باندې به یې وسوځوي. ٢٠ هغه به د دې خوسي سره هماغسې کار وکړي لکه څنگه چې د گناه د نذرانې د خوسي سره یې کړی ؤ. په دې ډول به کاهن د قوم دپاره کفاره ادا کړي او هغوی به وبخښل شي. ٢١ بیا به هغه خوسی د کمپ څخه دباندې یوسي او وبه یې سوځوي، لکه څنگه چې هغه خوسی یې سوځولی ؤ چې د هغوی د گناه دپاره وړاندې شوی ؤ. دا هغه نذرانه ده چې د ټول قوم د گناه د لپړې کولو دپاره ده.

٢٢ کله چې یو مشر په سهوې سره گناه وکړي او د خښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي، نو هغه به گناهکار وگڼل شي. ٢٣ کله چې هغه د خپلې گناه څخه خبر کړای شي، باید د خپلې نذرانې په توگه یو داسې سپرلی راولي چې کوم عیب په کې نه وي. ٢٤ هغه دې خپل لاس د سپرلي په سر باندې کېږدي او په هغه خای کې دې حلال کړي چې د خښتن په حضور کې د سوځېدونکې نذرانې دپاره حیوانات حلالېږي. دا د گناه نذرانه ده. ٢٥ بیا دې کاهن د هغه سپرلی د وینې څخه په خپله گوته باندې

لږه وینه راواخلي او د قربانی د حای په ښکرونو باندې دې
وسولوي. پاتې وینه به د قربانی د حای په بېخ کې تویه کړي. (۲۶)
بیا دې هغه دا ټوله وازگه د قربانی په حای باندې وسوځوي لکه
څنگه چې هغه د سلامتی د نذرانې وازگه وسوځوله. په دې ډول
به کاهن د هغه مشر د گناه دپاره کفاره ادا کړي او هغه به وبخښل
شي.

(۲۷) که چېرې کوم عادي کس په سهوې سره گناه وکړي او د
څښتن د حکمونو څخه کوم حکم مات کړي، نو هغه به گناهکار
وگڼل شي. (۲۸) کله چې هغه د خپلې گناه څخه خبر کړای شي،
باید د خپلې نذرانې په توگه یوه داسې وزه راوولي چې کوم عیب
په کې نه وي. (۲۹) هغه دې خپل لاس د هغې په سر باندې کېږدي
او د سوځېدونکې نذرانې په حای کې دې حلاله کړي. (۳۰) بیا دې
کاهن په خپله گوته باندې د هغه حیوان لږه وینه راواخلي او د
قربانی د حای په ښکرونو باندې دې وسولوي او پاتې وینه دې د
قربانی د حای په بېخ کې تویه کړي. (۳۱) هغه به د وزې ټوله وازگه
لېږي کړي، لکه څنگه چې د سلامتی د نذرانې څخه لېږي کېږي

او کاهن به هغه د قربانی په حای باندې وسوځوي چې بوی یې په خښتن باندې ښه لگيږي. په دې ډول به کاهن د هغه کس د گناه دپاره کفارو ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

③۲ که چېرې هغه د خپلې گناه د نذرانې په توگه یوه مېړه

راولي، هغه باید داسې مېړه وي چې کوم عیب په کې نه وي. ③۳ هغه دې خپل لاس د هغې په سر باندې کېږدي او د سوځېدونکې نذرانې په حای کې دې حلاله کړي. ③۴ بیا دې کاهن په خپله گوته باندې د هغه حیوان لږه وینه راواخلي او د قربانی د حای په ښکرونو باندې دې وسولوي او پاتې وینه دې د قربانی د حای په بېخ کې تویه کړي. ③۵ بیا به د هغې څخه ټوله وازگه لېرې کړي، لکه څنگه چې د سلامتۍ د نذرانې د پسه یا مېړې څخه لېرې کيږي او کاهن به هغه د قربانی په حای باندې د هغو نذرانو سره یوځای وسوځوي چې خښتن ته تیارېږي. په دې ډول به کاهن د هغه کس د گناه دپاره کفارو ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

د گناه نذرانو ته اړتيا

① په دې لاندېنيو حالتونو کې د گناه نذرانې ضروري دي:

که چېرې څوک د شاهدي ورکولو دپاره محکمې ته وغوښتل شي او د هغو شيانو په اړه چې هغه ليدلي يا اورېدلي دي معلومات ورنه کړي، نو هغه ته دې د خپلو بدو سزا ورکړل شي.

② که چېرې د چا لاس په سهوې سره د يو شي سره چې په مذهبي لحاظ ناپاک وي لکه مړ شوي حيوان سره ولگيږي، نو کله چې پوه شي چې هغه څه کړي دي، نو هغه کس ناپاکه او گناهکار دی.

③ که چېرې څوک په سهوې سره د انساني ناپاکۍ سره که هغه هرڅه وي ولگيږي، نو څنگه چې پوه شي چې څه يې کړي دي، هغه به گناهکار وگڼل شي.

④ که چېرې د يو چا فکر نه وي او قسم وخورې، مهمه نه ده

چې د خه شي په هکله وي، څنگه چې ورڅخه خبر شي، نو هغه به گناهکار وگنل شي.

⑤ کله چې څوک د دغو گناهونو څخه يوه گناه وکړي، هغه بايد د هغې گناه اقرار وکړي ⑥ او د خپلې گناه د جریمې په توگه بايد څښتن ته د نذرانې په توگه يوه مېړه يا وزه راوړي او کاهن به د هغه د گناه دپاره کفاره ادا کړي.

⑦ که چېرې هغه کس مېړه يا وزه نه شي اخیستلی، نو څښتن ته دې د خپلې گناه د جریمې په توگه دوه کوترې يا دوه قمري گانې راوړي يعنې يوه د گناه د نذرانې او بله د سوځېدونکې نذرانې دپاره. ⑧ هغه دې کاهن ته راوړي او کاهن به لومړی يوه د گناه د نذرانې دپاره وړاندې کړي. هغه دې په داسې طريقې سره د هغې ورمېر تاو کړي چې سر ورڅخه بېل نه شي. ⑨ هغه دې د گناه د نذرانې څخه لږه وينه د قربانۍ د ځای په اړخ کې وشیندي، پاتې وينه بايد د قربانۍ د ځای په بېخ کې تويه شي. دا د گناه نذرانه ده. ⑩ بيا به د مقرراتو له مخې هغه دوهمه مرغی د

سوځېدونکې نذرانې په توگه وړاندې کړي. په دې ډول به کاهن د هغه کس د گناه دپاره کفارۀ ادا کړي او هغه به وبخښل شي.

①۱ که چېرې هغه کس دوه کوترې يا دوه قمري گانې هم نه شي اخیستلی، نو د خپلې گناه د نذرانې دپاره دې يو کيلوگرام ښه اوږه راوړي. په هغو باندې دې د زيتونو تېل يا قيمتي خوشبويي نه اچوي، ځکه چې دا د گناه نذرانه ده. ①۲ هغه بايد کاهن ته راوړي، کاهن به د هغو اوږو څخه چې ټول څښتن ته وړاندې کيږي، يو موټی د نمونې په توگه راواخلي او د نورو نذرانو سره به يې د قربانۍ په ځای باندې وسوځوي. دا د گناه د لپرې کولو نذرانه ده. ①۳ په دې ډول به کاهن د هغه د گناهونو دپاره کفارۀ ادا کړي او هغه به وبخښل شي. پاتې نذرانه به د غلې دانې د نذرانې په شان د کاهن وي.»

د تاوان نذرانه

①۴ څښتن موسی ته وويل: ①۵ «که چېرې څوک په سهوې

سره هغه شيان چې خښتن ته وقف شوي دي يا د هغو بيه كاهن ته ورنه كړي، نو هغه دې د تاوان د نذرانې په توگه خښتن ته يو داسې پسه راولي چې كوم عيب په كې نه وي. د هغه بيه دې د هغو پيسو له مخې وي چې په سپېڅلي ځاى كې ورڅخه كار اخيستل كېږي. (۱۶) برسېره پردې، نوموړى بايد هغه پيسې وركړي چې د هغو په وركولو نه دى بريالى شوى او شل فيصده دې زياتې هم وركړي. هغه به دا ټولې پيسې كاهن ته وركوي. كاهن به د هغه دپاره په پسه باندي د تاوان د نذرانې په توگه كفاره ادا كړي او هغه به وبخښل شي.

(۱۷) كه چېرې څوك په سهوې سره گناه وكړي او د خښتن د حكمونو څخه كوم حكم مات كړي، نو هغه گناهكار دى او د هغې جرمانه به وركوي. (۱۸) هغه دې د تاوان د نذرانې په توگه كاهن ته يو داسې پسه راولي چې كوم عيب په كې نه وي او مناسبه بيه ولري. په دې ډول به كاهن د هغه د گناه دپاره چې په سهوې سره يې كړې ده، كفاره ادا كړي او هغه به وبخښل شي. (۱۹) دا د هغې گناه دپاره د تاوان يوه نذرانه ده چې د خښتن په وړاندي يې كړې

① خښتن موسى ته وويل: ② «فرض كړئ د كوم كس سره د بل چا كوم شى د امانت په توگه ايښى وي او هغه ورته دروغ ووايي چې هغه شى ورك شوى دى يا غلا شوى دى او په دې باندې د خښتن په وړاندې گناه وكړي. يا فرض كړئ كوم شى غلا كړي يا يې د چا څخه په زور واخلي. ③ يا كوم ورك شوى شى پيدا كړي او دروغ ووايي او يا قسم وخورې چې هغه يې نه دى موندلى، ④-۵ نو په دې ډول كه چپرې يو كس گناه كوي، نو كوم شى چې هغه په غلا تر لاسه كړى وي، هغه دې بېرته وركړي. په هغه ورځ چې دا ثابته شي چې هغه گناهكار دى، نو د هغه خاوند ته دې پوره تاوان وركړي او شل فيصده دې زيات هم وركړي. ⑥ نو هغه دې يو داسې پسه چې كوم عيب په كې نه وي او د تاوان د نذرانې په توگه خښتن ته وړاندې كيږي، كاهن ته راولي. هغه دې مناسبه بيه ولري. ⑦ په دې ډول به كاهن د خښتن په حضور كې د هغه دپاره كفاره ادا كړي او هغه به وبخښل شي.»

سوځېدونکې نذرانه

۸ خبنتن موسی ته وویل: ۹ «هارون او د هغه زامنو ته دا حکم ورکړه چې د سوځېدونکې نذرانې دپاره دغه اصول دي: سوځېدونکې نذرانه دې د شپې څخه تر سهاره پورې د قربانۍ په ځای باندې پاتې شي او د قربانۍ په ځای باندې باید اور بل وساتل شي. ۱۰ بیا به کاهن خپل د کتان نېکرونه د کتان د چپني سره واغوندي او د سوځېدونکې نذرانې ایرې به چې د قربانۍ په ځای باندې پاتې شوې دي، لپرې کړي او د قربانۍ د ځای په څنګ کې به یې واچوي. ۱۱ بیا دې هغه دا کالي وباسي او نور دې واغوندي او ایرې دې د کمپ څخه دباندې یو پاک ځای ته یوسي. ۱۲ د قربانۍ په ځای باندې باید اور بل وساتل شي او باید مړ نه شي. کاهن دې هر سهار د اور لړګي ورزیاتوي او په اور باندې دې سوځېدونکې نذرانه په ترتیب سره ږدي او په هغه باندې دې د سلامتی د نذرانې وازګه وسوځوي. ۱۳ د قربانۍ په ځای باندې باید اور په دوامداره توګه بل وساتل شي او باید مړ

د غلي دانې نذرانه

١٤) د غلي دانې د نذرانې دپاره دغه اصول دي: د هارون زامن چې کاهنان دي دا نذرانه دې د قربانۍ د حای مخې ته خښتن ته وړاندې کړي. ١٥) کاهن دې د ښو اوږو او تپلو څخه چې قيمتي خوشبويي ورباندې شيندل شوې ده او ټوله خښتن ته وړاندې کيږي، يو موټی د نمونې په توگه واخلي او د قربانۍ په حای باندې دې وسوځوي. د دې نذرانې بوی په خښتن باندې ښه لگيږي. ١٦-١٧) د هغې پاتې برخه به کاهنان وخوري. د هغې څخه دې فطيره ډوډۍ پخه شي او په يو سپېڅلي حای يعنې د سپېڅلي خېمې په حوډۍ کې دې وخورل شي. خښتن هغه کاهنانو ته د هغو نذرانو څخه چې په اور باندې ورته تياريږي د هغوی د برخې په توگه ورکړې ده. دا د گناه او تاوان د نذرانو په شان ډېره سپېڅلې ده. ١٨) د هارون هره اولاده چې نارينه وي هغه خوړلی

شي. دا د هغو دوامدارو نذرانو يوه برخه ده چې تل به څښتن ته په اور باندې تياريزي. که بل څوک هغو نذرانو ته لاس وروړي، نو د هغو سپڅلتوب به ورته زيان ورسوي.»

①۹ همدارنگه څښتن موسی ته وويل: ②۰ «دا هغه نذرانه ده چې هارون او د هغه زامن يې بايد په هغه ورځ چې هغوی په کې د کاهنانو په توگه ټاکل کيږي، څښتن ته وړاندې کړي: هغوی دې يو کيلوگرام بڼه اوږه د نذرانې په توگه څښتن ته وړاندې کړي (د غلې دانې د ورځنۍ نذرانې په اندازه). د هغې څخه دې نيم په سهار کې او نيم په ماښام کې وړاندې کړي. ②۱ هغه دې د تېلو سره گډ شي او په تې باندې دې پاخه شي او بيا دې ميده ميده شي او د غلې دانې د نذرانې په توگه دې وړاندې شي. دا يو داسې بوی دی چې په څښتن باندې بڼه لگيږي. ②۲ د هارون د اولادې څخه چې هر څوک د لوی کاهن په توگه خدمت کوي، تل به دا نذرانه وړاندې کوي. هغه دې څښتن ته د قربانۍ په توگه ټول وسوځول شي. ②۳ د کاهن د غلې دانې هره نذرانه بايد ټوله وسوځول شي، هغه بايد ونه خوړل شي.»

د گناه نذرانه

٢٤ څښتن موسی ته وویل: ٢٥ «هارون او د هغه زامنو ته

ووايه چې د گناه د نذرانې دپاره دغه اصول دي: د گناه د نذرانې

دپاره دې حيوان په هغه ځای کې چې د سوځېدونکې نذرانې

دپاره حیوانات حلالیږي، حلال شي. دا ډېره سپېڅلې نذرانه ده.

٢٦ کاهن چې دا حیوان قرباني کوي، هغه دې په یو سپېڅلي ځای

یعني د سپېڅلې خېمې په حوډلی کې وخوري. ٢٧ که یو څوک یا

یو شی د دې حیوان د غوښې سره ولگيږي، د هغې سپېڅلتوب به

ورته زیان ورسوي. که چېرې د کالیو کوم ځای د دې حیوان په

وینه ککړ شي، هغه باید په یو سپېڅلي ځای کې ووينځل شي. ٢٨

د خاورو یو لوبنی چې هغه غوښه په کې خوټول کيږي، باید

مات شي او که چېرې د برنجو د لوبني څخه کار اخیستل کيږي،

باید وموښل شي او په اوبو ووينځل شي. ٢٩ د کاهنانو د کورنیو

هر نارینه کولای شي چې دا نذرانه وخوري، هغه ډېره سپېڅلې

ده. ٣٠ خو د گناه کومه نذرانه چې وینه یې سپېڅلې خېمې ته

راوړل کيږي چې په سپېڅلي ځای کې يې کفار ه ادا شي، هغه نذرانه بايد ونه خوړل شي، بلکې وسوځول شي.

د تاوان نذرانه

- ① د تاوان د نذرانې دپاره چې ډېره سپېڅلې ده، دغه اصول دي:
- ② د تاوان د نذرانې دپاره دې حيوان په هغه ځای کې حلال شي چې د سوځېدونکې نذرانې دپاره حيوانات حلالېږي او د هغه وينه دې د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشيندل شي. ③
- د هغه ټوله وازگه دې وړاندې شي، لکه لم او هغه وازگه چې په کولمو باندې پرته ده، ④ پښتورگي د هغې وازگې سره چې دپاسه ورباندې پرته وي او د ايښې ډېره بڼه برخه. ⑤ کاهن به هغه ټول د قربانۍ په ځای باندې د داسې نذرانې په توگه وسوځوي چې څښتن ته تيارېږي. دا د تاوان نذرانه ده. ⑥ د کاهن د کورنۍ هر نارينه کولای شي چې هغه وخوري، خو هغه بايد په يو سپېڅلي ځای کې وخورل شي، ځکه چې ډېره سپېڅلې ده.

٧) د گناه د نذرانې او د تاوان د نذرانې دواړو دپاره يوشان قانون عملي کيږي: غوښه د کاهن ده يعنې د هغه چا دپاره ده چې د دې نذرانو په وسيله کفارو ادا کوي. ٨) د سوخېدونکې نذرانې د حيوان پوستکي د هغه کاهن دی چې قرباني وړاندې کوي. ٩) د غلې دانې هره نذرانه چې په تنور کې يا په ارکاره يا په تبي باندې پخېږي، هغه د کاهن يعنې د هغه چا ده چې هغه نذرانه خدای ته وړاندې کوي. ١٠) خو د خامې غلې دانې ټولې نذرانې که د تېلو سره گډې وي يا وچې وي، هغه د هارون د زامنو يعنې د ټولو کاهنانو دي او بايد د هغوی ترمنځ په مساوي ډول ووېشل شي.

د سلامتې نذرانه

١١) د سلامتې د هغو نذرانو دپاره چې يو کس يې خښتن ته وړاندې کوي، دغه اصول دي: ١٢) که چېرې هغه کس دا نذرانه خدای ته د شکرانې د نذرانې په توگه وړاندې کوي، هغه به د هغه حيوان سره چې قرباني کيږي، د يوې فطيرې ډوډۍ نذرانه وړاندې

کوي: هغه دې د بنو اوږو څخه درې ډوله ډوډۍ پخې کړي چې دوه يې د زيتونو په تېلو کې پخې شوې وي او يوه دې نرۍ ډوډۍ وي چې تېل ورباندې موبنل شوي وي. (۱۳) هغه کس دې څو خميره ډوډۍ هم وړاندې کړي. (۱۴) د هر ډول ډوډۍ څخه دې يوه يوه ډوډۍ د يوې ځانگړې اعانې په توگه څښتن ته وړاندې کړي. دا د هغه کاهن دپاره دي چې د حيوان وينه اخلي او د قربانۍ په ځای باندې يې شيندي. (۱۵) د دغې سلامتۍ نذرانې د حيوان غوښه بايد په هماغه ورځ چې هغه قرباني کيږي، وخورل شي. د هغې څخه دې تر بل سهاره پورې هېڅ شى پاتې نه شي.

(۱۶) که چېرې يو کس د خپلې خوبنې نذرانه يا د نذر ورکولو په توگه د سلامتۍ نذرانه راوړي، نو د قربانۍ غوښه دې په هماغه ورځ چې وړاندې کيږي، وخورل شي. خو څه چې پاتې شي، هغه دې په راتلونکې ورځ وخورل شي. (۱۷) کومه غوښه چې د قربانۍ څخه تر درېمې ورځې پورې پاتې کيږي، بايد وسوځول شي. (۱۸) که چېرې د سلامتۍ د نذرانې کومه غوښه په درېمه ورځ وخورل شي، خداى به د هغه کس نذرانه قبوله نه کړي. دا به د هغه په

نذرانه کې حساب نه شي، بلکې هغه به ناپاکه وگڼل شي. که څوک د هغې څخه لږه وڅوري، نو د خپلو بدو سزا به وويني. (۱۹) که چېرې دا غوښه په يو ناپاکه شي باندې ولگيږي هغه بايد ونه خوړل شي، بلکې بايد وسوځول شي.

که څوک پاک وي، هغه کولای شي چې دا غوښه وڅوري (۲۰) خو که چېرې څوک ناپاک وي او د سلامتۍ د نذرانې هغه غوښه چې څښتن ته وړاندې کيږي وڅوري، نو هغه کس بايد د خدای د قوم څخه وشړل شي. (۲۱) که چېرې يو کس يو ناپاکه شي ته لاس وروړي، که هغه انساني ناپاکي وي يا په مذهبي توگه يو ناپاکه حيوان وي او بيا د سلامتۍ د نذرانې هغه غوښه وڅوري، نو هغه کس بايد د خدای د قوم څخه وشړل شي.»

د وازگې او وينې خوړل حرام دي

(۲۲) څښتن موسی ته وويل: (۲۳) «د اسراييلو قوم ته ووايه چې د غويانو، وريو او وزو وازگه مه خورئ. (۲۴) د يو حيوان وازگه

چې په خپل مرگ مړ شوی وي يا يو وحشي حيوان وژلی وي،
 بايد په هېڅ ونه خوړل شي، خو د هغه څخه د کوم بل مقصد
 دپاره کار اخيستلی شي. ٢٥ هر څوک چې د يو داسې حيوان
 وازگه وخورې چې کېدای شي د يوې نذرانې په توگه څښتن ته
 په اور باندې تياره شي، هغه بايد د خدای د قوم څخه وشرل شي.
 ٢٦ هر چېرته چې اوسېږئ، بايد د مرغی يا د حيوان وينه ونه
 خورئ. ٢٧ هر څوک چې دا قانون مات کړي بايد د خدای د قوم
 څخه وشرل شي.»

د کاهنانو برخه

٢٨ څښتن موسی ته وويل: ٢٩ «اسراييليانو ته ووايه چې
 هر څوک چې د سلامتۍ نذرانه وړاندې کوي، هغه دې څښتن ته د
 هغې يوه برخه د ځانگړي سوغات په توگه راوړي. ٣٠ هغه دې
 په خپل لاس هغه نذرانه راوړي چې څښتن ته په اور باندې
 تيارېږي. هغه دې د حيوان سينه د وازگې سره پورته ونيسي،

ترڅو دا وښايي چې هغه ماته وقف شوي دي. (۳۱) کاهن به وازگه د قربانۍ په ځای باندې وسوځوي، خو سينه به د کاهنانو شي. (۳۲) همدارنگه تاسو بايد د خپلې سلامتۍ د نذرانې د حيوان شاتنۍ ښي پښه کاهن ته د ځانگړې اعانې په توگه ورکړئ. (۳۳) کاهن چې د سلامتۍ د نذرانې وينه او وازگه وړاندې کوي، هغه به شاتنۍ ښي پښه د خپلې برخې په توگه واخلي. (۳۴) د حيوان سينه يو ځانگړی سوغات دی او شاتنۍ ښي پښه يوه ځانگړې اعانه ده چې څښتن د اسراييلو د خلکو څخه اخيستي او کاهنانو ته يې ورکړې ده. په دې خاطر د اسراييلو خلک بايد هغه د تل دپاره کاهنانو ته ورکړي.»

(۳۵) دا د هغې نذرانې برخه ده چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي چې هارون او د هغه زامنو ته په هغه ورځ ورکړل شوه چې هغوی د کاهنانو په توگه د څښتن د خدمت دپاره وټاکل شول. (۳۶) په هغه ورځ څښتن د اسراييلو قوم ته امر وکړ چې هغوی ته د نذرانې دا برخه ورکړي. دا يو داسې قانون دی چې د اسراييلو قوم بايد د تل دپاره ورته غاړه کېږدي.

٣٧ دا اصول د دغو نذرانو دپاره دي لکه سوځېدونکې نذرانې، د غلې دانې نذرانې، د گناه نذرانې، د تاوان نذرانې، د ټاکنې نذرانې او د سلامتې نذرانې. ٣٨ په دښته کې د سینا په غره باندې څښتن موسی ته دا حکمونه ورکړل او په هماغه ورځ موسی د اسراییلو قوم ته وویل چې خپلې نذرانې راوړي.

د هارون او د هغه د زامنو ټاکنه

(هجرت ٢٩: ١-٣٧)

١ څښتن موسی ته وویل: ٢ «هارون او د هغه زامن راوله. د هغوی د کاهنتوب کالي، د مسح کولو تېل، د گناه د نذرانې دپاره خوسی، دوه پسونه او هغه ټوکری چې فطیره ډوډی په کې ده، ٣ بیا ټول قوم د سپېڅلې څپمې د دروازي خولې ته راټول کړه.»

٤ موسی د څښتن حکم په ځای کړ او کله چې قوم راټول شو، ٥ نو هغه ورته وویل: «اوس چې زه کوم کار کوم هغه د

څښتن حکم دی.»

⑥ بیا موسی هارون او د هغه زامن راوستل او غسل یې ورته ورکړ. ⑦ هغه هارون ته کمیښ او چپنه واغوستله، د هغه په ملا باندې یې یوه پټی وټرله او سپېڅلی پېښند یې ورباندې واچاوه او هغه یې په هغه بڼه اوبدل شوي کمربند باندې وټاړه چې د هغه د ملا څخه تاو شوی ؤ. ⑧ د هغه په سینه باندې یې سینه پوښ وټاړه او په هغه کې یې اوریم او تمیم کېښودل. ⑨ لکه څنګه چې څښتن موسی ته امر کړی ؤ، هغه هارون ته لونګی ور په سر کړه او د هغې په مخه کې یې د سرو زرو گل یعنې د وقف کولو پاکه نښه کېښودله.

⑩ بیا موسی د مسح کولو تېل واخیستل او هغه یې په خپمه او ټولو شیانو باندې چې په هغې کې وو، وشیندل او په دې ډول یې هغه ټول څښتن ته وقف کړل. ⑪ هغه لږ تېل واخیستل او اووه ځلې یې د قربانۍ په ځای باندې وشیندل او د قربانۍ ځای یې د لوبنو او تښت سره چې پایه یې درلودله، مسح کړه چې

څښتن ته يې وقف کړي. (۱۲) همدارنگه هغه د مسح کولو لږ تپل د هارون په سر باندې توی کړل او هغه يې د کاهنی د دندې دپاره وقف کړ. (۱۳) بيا لکه څنگه چې څښتن موسی ته امر کړی ؤ، هغه د هارون زامن مخکې راوستل او هغوی ته يې کميسونه واغوستل، په ملاکانو باندې يې ورته پټی گانې وټرلې او خولی گانې يې ورته په سر کړي.

(۱۴) بيا موسی د گناه د نذرانې دپاره خوسی راوست او هارون او د هغه زامنو د هغه په سر باندې خپل لاسونه کېښودل. (۱۵) موسی خوسی حلال کړ او لږه وینه يې راواخيستله او هغه يې په خپله گوته باندې د قربانی د ځای په ټولو ښکرونو باندې وسولوله، د دې دپاره چې د قربانی ځای سپېڅلی شي. بيا هغه پاتې وینه د قربانی د ځای په بېخ کې تويه کړه. په دې ډول د قربانی ځای سپېڅلی شو او هغه د گناه په خاطر د قربانی د نذرانې دپاره يو مناسب ځای شو. (۱۶) همدارنگه موسی ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وه، د اينې ډېره بڼه برخه او پښتورگي چې وازگه ورباندې پرته وي، واخيستل او ټول يې د قربانی په

حای باندي وسوځول. ١٧ څنگه چي څښتن حکم کړی و هغه پاتي خوسی د پوستکي، غوښي او خوشايو سره واخيست او هغه يې د کمپ څخه دباندې وسوځاوه.

١٨ بيا موسی د سوځېدونکي نذراني دپاره پسه راوست او هارون او د هغه زامنو د پسه په سر باندي خپل لاسونه کېښودل. ١٩ موسی پسه حلال کړ او وینه يې د قرباني د حای په څلورو خواو باندي وشیندله. ٢٠ هغه پسه ټوټې ټوټې کړ او هغه يې د سر او پاتي ټوټو او وازگي سره وسوځول. ٢١ څنگه چي څښتن موسی ته امر کړی و، هغه د نس دننی برخي او پښي ووينځلي او ټول پسه يې د قرباني په حای باندي وسوځاوه. دا يوه سوځېدونکي نذرانه وه چې بوی يې په څښتن باندي ښه ولگېده.

٢٢ بيا موسی بل پسه راوست. دا پسه د کاهنانو د ټاکنې دپاره و. هارون او د هغه زامنو خپل لاسونه د هغه په سر باندي کېښودل. ٢٣ موسی پسه حلال کړ او د هغه لږه وینه يې واخيستله او د هارون د ښي غوږ په نرمی، د ښي لاس په غټي گوټي او د

بني پښې په غټه گوته يې وسولوله. ^(۲۴) بيا يې د هارون زامن
 مخکې راوستل او د هغوی د بني غوړونو په نرميو، د بني لاسونو
 په غټو گوټو او د بني پښو په غټو گوټو يې لږه وينه وسولوله او
 پاتې وينه يې د قربانۍ د حای په څلورو خواو باندې وشيندله.
^(۲۵) هغه وازگه، لم، هغه ټوله وازگه چې په کولمو باندې پرته وي،
 د اينې ډېره بڼه برخه، پښتورگي د وازگې سره چې ورباندې پرته
 وي او بني ورون واخيستل. ^(۲۶) بيا هغه د فطيرې ډوډۍ د ټوکړی
 څخه چې څښتن ته وقف شوي وه يوه ساده ډوډۍ، يوه غوړه
 ډوډۍ او يوه نری ډوډۍ راواخيستله او د وازگې او بني ورون
 د پاسه يې کېښودله. ^(۲۷) موسی هغه ټول د هارون او د هغه د زامنو
 په لاسونو کې کېښودل او دوی هغه پورته ونيول، ترڅو دا وښايي
 چې هغه څښتن ته وقف شوي دي. ^(۲۸) بيا موسی دا شيان د
 هغوی څخه بېرته واخيستل او هغه يې د ټاکنې د نذرانې په توگه
 د سوځېدونکې نذرانې سره د قربانۍ په حای باندې وسوځول. د
 داسې نذرانې بوی په څښتن باندې بڼه لگېده. ^(۲۹) بيا موسی د پسه
 سينه راواخيستله او د څښتن په حضور کې يې پورته ونيوله،

ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف شوي ده. دا د ټاکنې په پسه کې د موسی برخه وه. موسی دا ټول کارونه د څښتن د حکم سره سم سرته ورسول.

③۰ موسی لږ د مسح کولو تېل او لږه وینه چې د قربانۍ په ځای باندې پرته وه واخیستل او په هارون، د هغه په زامنو او د هغو په کالیو باندې یې وشیندل. په دې ډول یې هغوی او د هغوی کالي څښتن ته وقف کړل.

③۱ موسی هارون او د هغه زامنو ته وویل: «لکه څنگه چې څښتن حکم کړی دی دا غوښه د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې پخه کړئ او هلته یې د هغې ډوډۍ سره چې د ټاکنې د نذرانې په ټوکړۍ کې ده، وخورئ. ③۲ کومه غوښه یا ډوډۍ چې پاتې شي، نو هغه وسوځوئ. ③۳ تاسو به اووه ورځې د خېمې د دروازې د خولې څخه نه ځئ، ترڅو پورې چې ستاسو د ټاکنې مراسم پوره شوي نه وي. ③۴ مونږ چې نن کوم کار وکړ، څښتن د هغه د کولو حکم مونږ ته کړی ؤ، د دې په خاطر چې ستاسو د

گناه دپاره کفاره ادا کړو. (۳۵) تاسو باید د سپېڅلې خپمې د دروازي په خوله کې اووه شپې او اووه ورځې پاتې شئ او هغه کار به کوی چې څښتن یې امر کړی دی. که چیرې داسې ونه کړئ نو مړه به شئ، ځکه چې څښتن په ما باندې داسې امر کړی دی.» (۳۶) نو هارون او د هغه زامنو ټول کارونه د څښتن د هغه حکم له مخې وکړل چې د موسی په وسیله یې کړی و.

کاهنان خپل خدمت پیل کوي

(۱) د کاهنانو د ټاکنې د مراسمو څخه وروسته موسی په اتمه ورځ هارون او د هغه زامن او د اسراییلو مشران راوغوښتل. (۲) هغه هارون ته وویل: «يو خوسى او يو پسه چې کوم عیب په کې نه وي، واخله او څښتن ته یې وړاندې کړه. خوسى د گناه د نذرانې دپاره دی او پسه د سوځېدونکې نذرانې دپاره دی. (۳) بیا د اسراییلو خلکو ته ووايه: يو سپرلى د گناه د نذرانې دپاره واخلى. يو خوسى چې يو کلن وي او يو وری چې يو کلن وي او

هېڅ عیب په کې نه وي، د سوځېدونکې نذرانې دپاره واخلي ④ او یو غوی او یو پسه د سلامتی د نذرانې دپاره. هغوی دې دا د څښتن په حضور کې د غلې دانې د نذرانې سره چې تېل ورسره گډ وي، قرباني کړي. هغوی باید دا کار وکړي، ځکه چې څښتن به نن هغوی ته وربنکاره شي.»

⑤ نو هغوی ټول شيان د موسی د حکم سره سم د سپېڅلي خپمې مخې ته راوړل او ټول قوم د څښتن د عبادت دپاره هلته راټول شو. ⑥ موسی وویل: «څښتن تاسو ته حکم کړی دی چې دا کار وکړئ، ترڅو د هغه جلال تاسو ته بنکاره شي.» ⑦ بیا موسی هارون ته وویل: «د قربانۍ ځای ته لاړ شه او لکه څنګه چې څښتن حکم کړی دی لومړی د خپل ځان او بیا د قوم د گناهونو د کفارې د ادا کولو په خاطر د گناه نذرانه او سوځېدونکې نذرانه وړاندې کړه.»

⑧ نو هارون د قربانۍ ځای ته لاړ او د ځان دپاره یې د گناه د نذرانې په توګه خوسی حلال کړ. ⑨ د هغه زامنو هغه ته وینه

راوړله او هغه خپله گوته په وینه کې غوټه کړه او د هغې څخه یې لږه د قربانۍ د ځای په ښکرونو باندې وسولوله. پاتې وینه یې د قربانۍ د ځای په بیخ کې توی کړه. ⑩ لکه څنګه چې څښتن موسی ته حکم کړی ؤ، هغه د قربانۍ په ځای باندې د ګناه د نذرانې څخه وازګه، پښتورګي او د اینې ډېره ښه برخه وسوځوله. ⑪ خو غوښه او پوستګی یې د کمپ څخه دباندې وسوځول.

⑫ هارون هغه حیوان حلال کړ چې د هغه د خپلې سوځېدونکې نذرانې دپاره ؤ. هغه ته خپلو زامنو وینه راوړله او هغه دا وینه د قربانۍ د ځای په څلورو خواو باندې وشیندله. ⑬ هغوی هارون ته سر او د حیوان نورې ټوټې ورکړې او هغه یې د قربانۍ په ځای باندې وسوځول. ⑭ هغه د نس دننۍ برخې او شاتنۍ پښې ووینځلې او د قربانۍ په ځای باندې یې د سوځېدونکې نذرانې دپاسه وسوځولې.

⑮ بیا هارون هغه نذرانه راوړله چې د قوم دپاره وه. ده هغه سپرلی چې د قوم د ګناه دپاره ؤ، حلال کړ او هغه یې د ګناه د

نذراني دپاره وړاندې كړ، لكه څنگه چې هغه د خپلې گناه دپاره
 وړاندې كړى ؤ. (۱۶) همدارنگه هغه سوځېدونكې نذرانه راوړله او
 هغه يې د اصولو له مخې وړاندې كړه. (۱۷) بيا يې د غلې دانې
 نذرانه وړاندې كړه، د هغې څخه يې يو موتې واخيست او هغه يې
 د قربانۍ په ځاى باندې برسېره په هغې سوځېدونكې نذرانې چې
 هر سهار تيارېږي، وسوځاوه. (۱۸) هارون غويى او پسه د قوم
 دپاره د سلامتۍ د نذرانې په توگه حلال كړل. د هغه زامنو هغه ته
 وینه راوړله او هغه دا وینه د قربانۍ د ځاى په څلورو خواو باندې
 وشيندله. (۱۹) هغوى د غويي او د پسه وازگينې برخې، لم، د وازگې
 پرده، پښتورگي او د اينې ډېره بڼه برخه واخيستل (۲۰) او هغه يې
 د حيواناتو په سينو باندې كېښودل او بيا هارون وازگه د قربانۍ په
 ځاى باندې وسوځوله. (۲۱) څنگه چې موسى امر كړى ؤ، هارون د
 هغو حيواناتو سينې او شاتنۍ بڼې پښې څښتن ته پورته ونيولې،
 ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف شوي دي.

(۲۲) كله چې هارون د قربانيو مراسم سرته ورسول، نو خپل
 لاسونه يې د قوم خواته پورته ونيول او برکت يې ورته ورکړ او د

قربانی د حای خخه رانښکته شو. (۲۳) موسی او هارون سپېڅلې خپمې ته ورننوتل. کله چې هغوی راووتل، قوم ته یې برکت ورکړ او د خښتن جلال ټول قوم ته ښکاره شو. (۲۴) د خښتن د حضور خخه اور نازل شو او سوځېدونکې نذرانه او وازگینې برخې یې د قربانی په حای باندې وسوځولې. کله چې ټول قوم دا ولیدل، نو د خوشحالی چيغې یې ووهلې او په سجده شول.

د ناداب او ابیهو گناه

(۱) د هارون زامنو ناداب او ابیهو هر یو خپل د اور لوبنی راواخیست او په هغې کې یې بل شوي سکاره واچول، خوشبویي یې ورزیاته کړه او هغه یې خښتن ته وړاندې کړل. خو دا اور سپېڅلی نه ؤ، ځکه چې خښتن په هغوی باندې د هغه د وړاندې کولو امر نه ؤ کړی. (۲) نو خښتن ناڅاپه اور نازل کړ او هغوی یې په خپل حضور کې وسوځول او مړه شول. (۳) بیا موسی هارون ته وویل: «دا هغه څه دي چې خښتن یې په هکله خبرې کولې او

هغه وويل:

هغه خلک چې خدمت کوي زما

بايد وکړي درناوی د سپېڅلتوب زما

د ټول قوم په نظر کې به زه دروند يم

خو هارون غلی پاتې شو.»

④ موسی میښاییل او الصافان چې د هارون او موسی د تره

عزییل زامن وو، راوغوښتل او ورته ویې ويل: «دلته راشئ، د خپل تره د زامنو مړي د سپېڅلي ځای څخه لېرې کړئ او د کمپ

څخه دباندې یې یوسئ.» ⑤ نو هغوی راغلل او څنگه چې

موسی حکم کړی ؤ، د هغوی مړي یې د کالیو څخه ونيول او د

کمپ څخه یې دباندې یووړل.

⑥ بیا موسی هارون او د هغه زامنو العازار او ایتامار ته وويل:

«خپل وينستان گډوډ مه پرېردئ او خپل کالي مه شلوئ چې دا
وښايي چې تاسو غمجن يئ. که چپرې داسې وکړئ، نو تاسو به
مړه شئ او څښتن به په ټول قوم باندې په قهر شي. خو نور ټول
اسراييليان کولای شي چې د هغو دوو کسانو دپاره چې څښتن د
اور په وسيله له منځه وړي دي، وژاري. ⑦ د خپمې د دروازي د
خولې څخه مه حئ، که نه، نو تاسو به مړه شئ، ځکه چې تاسو د
څښتن د مسح کولو په تېلو باندې پاک شوي يئ.» نو څنگه چې
موسی ويلې وو، هغوی هماغسې وکړل.

د کاهنانو دپاره قوانين

⑧ څښتن هارون ته وويل: ⑨ «ته او ستا زامن د شرابو د
څښلو نه وروسته سپېڅلې خپمې ته مه ورننوئ، که چپرې داسې
وکړئ نو مړه به شئ. دا يو تلپاتي قانون دی چې ستاسو ټوله
اولاده به ورباندې عمل کوي. ⑩ تاسو بايد د هغو شيانو ترمنځ
چې سپېڅلي او عادي دي، فرق وکړئ او د هغو شيانو ترمنځ چې

کوم پاک دي او کوم ناپاک. (۱۱) باید د اسراییلو قوم ته هغه ټول قوانین ورزده کړی چې ما تاسو ته د موسی په وسیله درکړي دي.»

(۱۲) بیا موسی هارون او د هغه پاتې زامنو العازار او ایتامار ته وویل: «د غلې دانې هغه نذرانه چې خبنتن ته په اور باندې د تیارېدونکو نذرانو څخه پاتې شوي ده واخلي، د هغې څخه فطیره ډوډی پخه کړی او د قربانی د ځای په څنګ کې یې وخورئ، ځکه چې دا نذرانه ډېره سپېڅلې ده. (۱۳) هغه په یو سپېڅلي ځای کې وخورئ، ځکه چې دا ستا او ستا د زامنو د هغو نذرانو برخه ده چې خبنتن ته په اور باندې تیارېږي. دا هغه څه دي چې خبنتن یې ماته امر کړی دی. (۱۴) خو سینه او شاتنی پنبه چې پورته نیول کېږي، هغه دي په داسې ځای کې چې په مذهبي لحاظ پاک وي، وخورل شي. دا برخه تاسو، ستاسو زامنو او لورګانو ته ستاسو د برخې په توګه د سلامتۍ د هغو نذرانو څخه چې د اسراییلو د خلکو له خوا وړاندې کېږي، درکول کېږي. (۱۵) شاتنی پنبه او سینه باید د هغو نذرانو د وازګې سره چې په اور

باندې تيارېږي، څښتن ته پورته ونيول شي. بيا لکه څنگه چې
څښتن حکم کړی دی، هغه به د تل دپاره ستاسو او ستاسو د
اولادې برخه وي.»

①۶ موسی د هغه سپرلي په اړه پوښتنه وکړه چې د گناه د
نذرانې دپاره ؤ او خبر شو چې هغه سوخول شوی دی. په دې
خبره هغه په العازار او ایتامار باندې په قهر شو او پوښتنه یې
وکړه: ①۷ «تاسو ولې د گناه نذرانه په یو سپېڅلي ځای کې ونه
خوړله؟ هغه ډېره سپېڅلې ده او څښتن د دې دپاره تاسو ته
درکړې وه چې د کفارې په ادا کولو سره د قوم څخه گناه لېرې
شي. ①۸ په دې خاطر چې د هغه وینه سپېڅلې څمپې ته نه وه
وړل شوې، نو تاسو باید د سپرلي غوښه هلته خوړلې وای، لکه
څنگه چې ما درته امر کړی ؤ.»

①۹ هارون په ځواب کې وویل: «که چېرې ما د گناه نذرانه نن
خوړلې وای، ایا څښتن به هغه قبوله کړې وای؟ قوم خپله د گناه
نذرانه نن څښتن ته وړاندې کړه او خپله سوخېدونکې نذرانه یې

راورله، خو بياهم په ما باندي دا هيبتناکه پېښې وشوې.» (۲۰) کله چې موسی دا خبرې واورېدلې، هغه قانع شو.

حلال او حرام حیوانات

(تثنیه ۱۴:۳-۲۱)

- ۱) خښتن موسی او هارون ته وویل: (۲) «اسراييليانو ته ووايئ چې د ټولو حیواناتو له جملې څخه چې په ځمکه باندي ژوند کوي، یعنی هغه حیوانات چې غوښه یې خوړلی شی، هغه دا دي: (۳) هر حیوان چې خلاص سوم ولري او شخوند وهونکی هم وي. (۴) خو داسې حیوانات شته چې یوازې شخوند وهونکي دي یا یوازې خلاص سوم لري، خو تاسو باید د هغو غوښه ونه خوړئ. لکه اوبښ، که څه هم هغه شخوند وهونکی دی، خو خلاص سوم نه لري. دا ستاسو دپاره ناپاک دی. (۵) غرنی سویه، که څه هم هغه شخوند وهونکې ده خو خلاص سوم نه لري، دا ستاسو دپاره ناپاکه ده. (۶) سویه که څه هم شخوند وهونکې ده،

خو خلاص سوم نه لري. دا ستاسو دپاره ناپاکه ده. (۷) د خوگ غوښه مه خورئ. هغه بايد ناپاک وگڼل شي. هغه خلاص سومان لري، خو شخوند وهونکی نه دی. (۸) تاسو بايد د دې حيواناتو غوښه ونه خورئ او مه د هغو مرو ته لاس وروړئ، دا ستاسو دپاره ناپاک دي.

(۹) تاسو کولای شئ هر ډول ماهيان چې وزرونه او پتري ولري وخورئ، (۱۰) خو هر حيوان چې په اوبو کې ژوند کوي او وزرونه او پتري نه لري، بايد غوښه يې ونه خوړل شي. (۱۱) داسې حيوانات بايد حرام وگڼل شي. تاسو بايد د هغو غوښه ونه خورئ او حتی مرو ته يې لاس هم مه وروړئ. (۱۲) هر شی چې په اوبو کې ژوند کوي او وزرونه او پتري ونه لري، بايد ونه خورئ.

(۱۳-۱۹) دا هغه مرغان دي چې تاسو يې بايد حرام وگڼئ: عقاب او ډول ډول تپوسان، هر ډول بانبې، هر ډول کارغان، شترمرغ، ډول ډول کونگيان، د بحيرې مرغان، لگ لگ، هر ډول ماهي خوړونکي مرغان، ملاچرگک او شوپرک.

٢٠) ټول وزر لرونکي حشرات حرام دي، ٢١) بې له هغو حشراتو څخه چې ټوپونه وهي. ٢٢) د هغو څخه کولای شئ چې ډول ډول چورچورکۍ او ملخان وخورئ. ٢٣) خو نور ټول وزر لرونکي حشرات چې په پنبو باندې هم گرځي، بايد حرام وگنل شي.

٢٤-٢٨) هرڅوک چې د دغو حيواناتو مړو ته لاس وروړي، هغه به تر مابننامه پورې ناپاک وي: ټول سوم لرونکي حيوانات، پرته له هغو چې سومان يې هم بېل وي او شخوند هم وهي او ټول حيوانات چې څلور پښې ولري او پنډې ولري. هرڅوک چې د هغو مړي يوسي، بايد هغه خپل کالي ووينځي، خو تر مابننامه پورې به ناپاک وي.

٢٩) د هغو حيواناتو څخه چې په ځمکه باندې گرځي، دغه حيوانات ستاسو دپاره ناپاک دي: پرنده مړه، مورک، هر ډول سمساره، ٣٠) ډول ډول د کور او د شگې چرمبنکۍ او کربورۍ. ٣١) هرڅوک چې د هغو مړو ته لاس وروړي، هغه به تر مابننامه

پورې ناپاک وي. (۳۲) که چېرې د هغو مړي په يو شي باندې ولويږي، هغه شی به ناپاک شي. همداسې کار به د لرگي، ټوکر، خرمڼې، يا بوجی په موادو باندې کيږي او مهمه نه ده چې هغه د څه شي دپاره کارول کيږي. هغه دې په اوبو کې غوټه کړای شي، خو تر ماښامه پورې به ناپاک پاتې شي. (۳۳) که چېرې د هغو مړي د خټې په يو لوبڼي کې وغورځيږي، هرڅه چې په هغه کې دي ناپاک به شي او تاسو بايد هغه لوبڼی مات کړئ. (۳۴) کوم خواړه چې په عادي توګه حلال وي، خو که د داسې لوبڼي څخه په هغو خوړو باندې اوبه توی شي، هغه به ناپاک شي او د څښلو هرڅه چې په دې لوبڼي کې وي، هغه ناپاک دي. (۳۵) په هر شي باندې چې د هغو مړي ولويږي هغه شی ناپاکه کيږي، که په هغو کې نغری يا د پخلي لوبڼی شامل وي، هغه بايد مات شي. (۳۶) خو يوه چينه يا شاه چې دغه مړه حيوانات په کې پراته وي، هغه پاک پاتې کيږي. خو هرڅوک چې د دغو مړو له جملې څخه کوم يو ته لاس وروړي، هغه به ناپاک شي. (۳۷) که چېرې يو داسې مړی په هغو تخمونو باندې وغورځيږي چې کرل کيږي، هغه تخمونه

پاک پاتې کيږي. (۳۸) خو که چېرې په تخمونو باندې اوبه توی شوې وي او په هغه باندې يو داسې مړی ولويږي، نو هغه ستاسو دپاره ناپاک دي.

(۳۹) که چېرې يو حيوان چې ستاسو دپاره پاک وي مړ شي، هرڅوک چې د هغه مړي ته لاس وروړي هغه به تر مابننامه پورې ناپاک وي. (۴۰) هرڅوک چې د دې مړ حيوان د غوښې څخه لږه غوښه وڅوري، بايد خپل کالي ووينځي، خو هغه به تر مابننامه پورې ناپاک وي. هرڅوک چې د هغه مړی راپورته کړي، هغه بايد خپل کالي ووينځي، خو هغه به تر مابننامه پورې ناپاک وي.

(۴۱) هره خزنده چې په ځمکه باندې گرځي، بايد ونه خوړل شي. (۴۲) ستاسو دپاره هره خزنده حرامه ده، که هغه په سينه باندې ښويږي يا په څلورو يا په ډېرو پښو گرځي. (۴۳) د هغو څخه د کوم يو په خوړلو سره خپل ځانونه مه ناپاکه کوئ. (۴۴) زه ستاسو څښتن خدای يم، تاسو بايد خپل ځانونه پاک کړئ او

سپېڅلي اوسئ، ځكه چې زه سپېڅلي يم. خپل ځانونه په هېڅ يوې خزندې باندې مه ناپاڪه كوي. (٤٥) زه څښتن يم چې تاسو مې د مصر څخه راوويستلئ، ترڅو ستاسو خداى اوسم. له دې امله تاسو بايد سپېڅلي اوسئ، ځكه چې زه سپېڅلي يم.

(٤٦) دا قوانين د حيواناتو، مرغانو او هرڅه چې په اوبو كې ژوند كوي او ټولو خزندو په اړه دي. (٤٧) تاسو بايد پام وكړئ چې د پاك او ناپاك او همدارنگه د حلالو او حرامو حيواناتو ترمنځ فرق وكړئ.»

د اولاد د زېږولو څخه وروسته د ښځو پاكوالى

(١) څښتن موسى ته وويل: (٢) «اسراييليانو ته ووايه چې كله يوه ښځه اميدواره شي او زوى وزېږوي، هغه به اووه ورځې د خپلې مياشتينې ناروغۍ په شان ناپاڪه وي. (٣) په اتمه ورځ دې هلک سنت شي. (٤) بيا بايد هغه ښځه د وينې د بهېدلو څخه د پاكېدلو دپاره دري دېرش ورځې صبر وكړي. هغه بايد هېڅ يو

پاک شي ته لاس ورنه وړي او نه دې د پاکېدلو د ورځو د پوره کېدلو پورې سپېڅلې خېمې ته ورننوځي.

⑤ که چېرې هغه لور وزېږوي، دا بنځه به څوارلس ورځې ناپاکه وي، لکه څنگه چې د مياشتينې ناروغۍ په دوران کې ناپاکه کېږي. بيا بايد هغه بنځه د وينې د بهېدلو څخه د پاکېدلو دپاره شپږشپته ورځې صبر وکړي. ⑥ کله چې د يو زوی يا د يوې لور د زېږولو دپاره د پاکېدلو ورځې خلاصې شي، هغه دې د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې کاهن ته ورشي. هغه دې يو وری چې يو کلن وي د سوځېدونکې نذرانې دپاره او يوه قمري يا يوه کوتره د گناه د نذرانې دپاره راوړي. ⑦ کاهن به د هغې دپاره د کفاري د ادا کولو په خاطر هغه د څښتن په حضور کې وړاندې کړي او هغه بنځه به د وينې د بهېدلو څخه پاکه شي. دا اصول د هغې بنځې دپاره دي چې يو هلک يا يوه انجلۍ وزېږوي. ⑧ که چېرې دا بنځه يو وری نه شي اخیستلی، نو دوه کوترې يا دوه قمري گانې دې راوړي، يوه د سوځېدونکې نذرانې دپاره او بله د گناه د نذرانې دپاره او کاهن به د هغې د ناپاکۍ د لېرې کولو دپاره

کفارہ ادا کړي او هغه به پاکه شي.»

د پوستکي د ناروغيو په اړه قوانين

① خښتن موسی او هارون ته وويل: ② «کله چې د چا په پوستکي باندې زخم، دانه يا داغ وي چې کېدای شي هغه د پوستکي په يوې ساري ناروغۍ باندې بدله شي، هغه بايد هارون کاهن يا د هغه يو زوی ته چې کاهن وي راوستل شي. ③ کاهن دې د هغه زخم معاینه کړي او که چېرې په هغه کې وينتان سپين شوي وو او زخم د پوستکي څخه ژور ښکاره کېده، نو دا د پوستکي ساري ناروغي ده. نو کاهن به هغه کس ناپاک اعلان کړي. ④ که چېرې د هغه د پوستکي زخم سپين ؤ، خو د پوستکي څخه ژور نه ښکاره کېده او وينتان په کې سپين شوي نه وو، کاهن دې هغه ناروغيه کس د اوو ورځو دپاره د نورو څخه بېل وساتي. ⑤ کاهن به په اوومه ورځ هغه بيا معاینه کړي او که چېرې د هغه په نظر کې زخم هماغه شان ښکاره کېده او خپور

شوی نه ؤ، کاهن به هغه د نورو اوو ورځو دپاره بېل وساتي. ⑥

په اوومه ورځ دې کاهن هغه د دوهم ځل دپاره معاینه کړي. که چپرې زخم مراوی شوی ؤ او په پوستکي کې نه ؤ خپور شوی، کاهن به هغه پاک اعلان کړي، دا یوازې یوه گرمکه ده. هغه کس باید خپل کالي ووينځي او هغه به پاک شي. ⑦ خو که چپرې کاهن هغه کس معاینه کړی وي او هغه یې پاک اعلان کړی وي او له هغې څخه وروسته گرمکه د هغه په بدن باندې خپره شي، هغه باید خپل ځان بیا کاهن ته وربنکاره کړي. ⑧ کاهن دې هغه معاینه کړي، که چپرې هغه گرمکه په بدن باندې خپره شوې وه، کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي، دا یوه ساري ناروغي ده.

⑨ کله چې یو کس د پوستکي ساري ناروغي ولري، هغه باید کاهن ته راوستل شي. ⑩ کاهن دې هغه معاینه کړي، که چپرې په پوستکي کې یو سپین زخم وي چې وینستان یې سپین کړي وي او که چپرې په زخم کې خامه غوښه وي، ⑪ نو دا د پوستکي یوه دوامداره ناروغي ده او کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي. کاهن دې هغه د معاینې دپاره بېل ونه ساتي، ځکه چې هغه په بنکاره ناپاک

دی. (۱۲-۱۳) خو که چپرې د ناروغی موده تېره شوې وي او یوازې داغونه پاتې وي، کاهن به هغه کس پاک اعلان کړي. (۱۴) خو هرکله چې په هغه باندې خامه غوښه رابنکاره شي، هغه به ناپاک شي. (۱۵) کله چې کاهن دا خامه غوښه وويني، هغه کس به ناپاک اعلان کړي. خامه غوښه ناپاکه ده، هغه کس په ساري ناروغی اخته دی. (۱۶) خو کله چې دا خامه غوښه روغه شي او بيا سپينه شي، هغه کس بايد کاهن ته ورشي. (۱۷) کاهن دې هغه معاينه کړي، که چپرې د زخم څخه یوازې سپين داغونه پاتې وي کاهن به هغه ناروغه کس پاک اعلان کړي، بيا به هغه پاک شي.

(۱۸) کله چې د يو چا په پوستکي باندې يوه دانه وي او روغه شي (۱۹) او په هغه حای باندې چې دانه وه، يو زخم يا سوربخن سپين داغ رابنکاره شي، هغه بايد خپل حان کاهن ته وربنکاره کړي. (۲۰) کاهن دې هغه معاينه کړي، که چپرې هغه د پوستکي څخه ژور وي او وينستان په کې سپين شوي وي، کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي. دا د پوستکي يوه ساري ناروغي ده چې د دانې په حای منځ ته راغلې ده. (۲۱) خو که چپرې کاهن هغه

معاینه کړي او سپین وینبتان په کې نه وي او د پوستکي څخه ژور نه وي او مراوی شوی وي، بیا دې کاهن هغه کس د اوو ورځو دپاره بېل وساتي. (۲۲) که چېرې هغه زخم په پوستکي کې خپرېږي، کاهن به هغه کس ناپاک اعلان کړي، دا ساري ناروغي ده. (۲۳) خو که چېرې هغه بدل شوی او خپور شوی نه وي، دا یوازي د داني داغ دی او کاهن به هغه کس پاک اعلان کړي.

(۲۴) کله چې د یو چا پوستکي سوځېدلی وي او د سوځېدلي ځای په خامه غوښه کې یو سوربخن سپین یا سپین داغ رانکاره شي، (۲۵) نو کاهن دې هغه داغ معاینه کړي. که چېرې په هغه کې وینبتان سپین شوي وو او د پوستکي څخه ژور بنکاره کېده، دا د پوستکي یوه ساري ناروغي ده چې په هغه سوځېدلي ځای کې پیل شوې ده. کاهن به هغه کس ناپاک اعلان کړي. (۲۶) خو که چېرې کاهن هغه معاینه کړي او په داغ کې سپین وینبتان نه وي او هغه د پوستکي څخه ژور نه وي او مراوی شوی وي، بیا دې کاهن هغه کس د اوو ورځو دپاره بېل وساتي. (۲۷) په اوومه ورځ دې کاهن هغه معاینه کړي. که چېرې هغه خپرېږي، کاهن به هغه

کس ناپاک اعلان کړي، دا د پوستکي يوه ساري ناروغي ده. (۲۸)
خو که چپرې بياهم زخم بدل شوی نه وي او خپور شوی نه وي، خو مړاوی شوی وي، نو دا د سوځېدلي ځای پرسوب دی او کاهن به هغه کس پاک اعلان کړي. دا يوازې د سوځېدلي ځای داغ دی.

(۲۹) که چپرې د يو سړي يا د يوې ښځې په سر يا په زنه باندې زخم وي، (۳۰) نو کاهن دې هغه زخم معاینه کړي. که چپرې هغه د پوستکي څخه ژور ښکاري او زیر نري وینستان په کې وي، نو کاهن به هغه کس ناپاک اعلان کړي. دا يو خارښت دی او د سر يا د زني ساري ناروغي ده. (۳۱) خو کله چې کاهن د ناسور دا ډول زخم معاینه کړي، که چپرې هغه د پوستکي څخه ژور نه ښکاره کېده، خو بياهم تور وینستان په کې نه وو، نو کاهن دې هغه ناروغيه کس اووه ورځې بېل وساتي. (۳۲) په اوومه ورځ دې کاهن هغه زخم معاینه کړي. که چپرې خارښت خپور شوی نه و او زیر وینستان په کې نه وو او د پوستکي څخه ژور نه ښکاره کېده، (۳۳) نو د هغه کس ټول سر بايد وخرایل شي پرته له زخمي ځای

څخه. کاهن دې هغه نورې اووه ورځې بېل وساتي. (۳۴) په اوومه ورځ دې کاهن هغه خارښت بيا معاینه کړي، که چېرې هغه په پوستکي کې خپور شوی نه و او د پوستکي څخه ژور نه ښکاره کېده، کاهن به هغه پاک اعلان کړي. هغه کس باید خپل کالي ووينځي او پاک به شي. (۳۵) خو که چېرې د هغه د پاکوالي د اعلان څخه وروسته خارښت خپور شي، (۳۶) کاهن دې هغه معاینه کړي او که چېرې خارښت په پوستکي کې خپور شوی وي، کاهن دا اړتیا نه لري چې زیر وینښتان ولټوي، هغه کس ناپاک دی. (۳۷) خو که چېرې د هغه په نظر کې هغه بدل شوی نه وي او تور وینښتان په کې راشنه شوي وي، دا خارښت روغ شوی دی. هغه کس پاک دی او کاهن به هغه همداسې پاک اعلان کړي.

(۳۸) کله چې د یو سړي یا د یوې ښځې په پوستکي باندې سپین داغونه وي، (۳۹) نو کاهن دې هغه کس معاینه کړي. که چېرې دا داغونه مړاوي او سپین وي، هغه یوه بې زیانه گرمکه ده چې په بدن باندې راختلې ده، هغه کس پاک دی.

٤٠) که چپرې يو سړي خپل وينستان له لاسه ورکړي وي او گنجی شوی وي، هغه پاک دی. ٤١) که چپرې هغه د خپلې کوپړۍ يا تندي وينستان له لاسه ورکړي وي او لوخ تندي ولري، هغه پاک دی. ٤٢) خو که چپرې د هغه په گنجي سر يا لوخ تندي باندي سوربخن سپين زخم وي، دا د پوستکي يوه ساري ناروغي ده. ٤٣) کاهن دې هغه معاینه کړي او که چپرې زخم سوربخن سپين وي، ٤٤) نو هغه سړی ناروغ او ناپاک دی. کاهن به هغه ناپاک اعلان کړي، حکه چې د هغه په سر باندي زخم دی.

٤٥) هغه کس چې په داسې ساري ناروغی اخته وي بايد شلېدلي کالي واغوندي، خپل وينستان دې بير پرېږدي، خپله خوله دې پته کړي او داسې چيغې دې ووهي: زه ناپاک يم! زه ناپاک يم! ٤٦) ترخو پورې چې هغه کس په دې ناروغی باندي اخته وي هغه ناپاک پاتې کيږي. هغه بايد يوازې او د کمپ شخه دباندې واوسېږي.

د چناسکې په هکله قوانین

٤٧) که چپرې کوم کالي چناسکې وهلي وي، که هغه د وړيو څخه جوړ شوي وي يا د کتان کالي وي، ٤٨) د کتان يا وړيو ټوکر، يا خرمن او يا داسې شی وي چې د خرمنې څخه جوړ شوی وي، ٤٩) که چپرې هغه چناسکه شنه بخنه يا سره بخنه وي، نو دا يوه خپرېدونکې چناسکه ده او کاهن ته بايد وروښودل شي. ٥٠) کاهن دې هغه چناسکه معاینه کړي او هغه شی دې اووه ورځې بېل کېږدي. ٥١) په اوومه ورځ دې هغه بيا معاینه کړي. که چپرې چناسکه خپره شوې وه، نو هغه شی ناپاک دی. ٥٢) کاهن بايد هغه کالي وسوځوي، ځکه چې چناسکه خرابوونکې ده او هغه دې وسوځول شي.

٥٣) خو کله چې کاهن هغه معاینه کړي او دا معلومه کړي چې چناسکه په هغه شي باندې نه ده خپره شوې، ٥٤) هغه به دا حکم وکړي چې دا خراب شوی شی ووينځل شي. بيا دې هغه د نورو اوو ورځو دپاره بېل کېږدي. ٥٥) وروسته له دې چې خراب شوی

شى ووينځل شي، كاهن دې هغه بيا معاينه كړي. كه چپرې
چناسكې خپل رنگ نه وي بدل كړى، كه څه هم هغه خپره شوې
نه ده، بياهم هغه ناپاك دى. كه دا خرابوالى په مخكې وي يا
شاته، تاسو بايد دا شى وسوځوئ. (۵۶) خو كله چې كاهن هغه
معاينه كړي، كه چپرې د هغه شي د وينځلو څخه وروسته
چناسكه مړاوې شوې وي، هغه دې خرابه شوې برخه وشلوي.
(۵۷) خو كه چپرې چناسكه په پورتنيو شيانو باندې بيا رابنكاره
شي، نو دا خپرېدونكې ده او په هرڅه باندې چې چناسكه وي، نو
خاوند يې بايد هغه شى وسوځوي. (۵۸) كه چپرې هغه كس هغه
شى ووينځي او چناسكه ورکه شي هغه دې بيا ووينځل شي، نو
هغه شى به پاك شي.

(۵۹) دا قوانين د هغو كاليو په هكله دي چې چناسكې وهلي
وي، كه هغه د وړيو يا كتان څخه جوړ شوي وي، د وړيو يا كتان
ټوكر وي يا هغه شيان وي چې د څرمنې څخه جوړ شوي وي. نو
په دې ډول به كاهن كولاى شي دا پرېكړه وكړي چې ايا دا شيان
پاك دي يا ناپاك.»

د پوستکي د ناروغيو څخه پاکوالي

۱) څښتن موسی ته وویل: ۲) «دا قوانین د هغه کس د پاکېدلو په اړه دي چې د پوستکي د ساري ناروغۍ څخه روغ شوی وي. په هغه ورځ چې د هغه پاکوالي اعلانېږي، باید هغه کاهن ته راوستل شي. ۳) کاهن دې د کمپ څخه د باندې لار شي او هغه دې معاینه کړي. که چېرې هغه کس د پوستکي د ساري ناروغۍ څخه روغ شوی وي، ۴) کاهن به داسې حکم وکړي چې دوه ژوندۍ پاکې مرغۍ، د سبر لږ لږګي، سور تار او د وېلني بوټی دې د پاکوالي د مراسمو دپاره راوړل شي. ۵) بیا به کاهن داسې حکم وکړي چې د دې مرغیو څخه دې یوه د خټو د لوبني دپاسه چې د چيني تازه اوبه په کې وي، حلاله شي. ۶) هغه دې بله ژوندۍ مرغۍ د سبر د لږګي، سور تار او د وېلني د بوټي سره واخلي او د هغې مرغۍ په وینه کې دې غوټه کړي چې د تازه اوبو دپاسه حلاله شوې وي. ۷) کاهن به اووه ځلې په هغه کس باندې چې د ساري ناروغۍ څخه پاکېږي، هغه وینه وشیندي او

هغه به پاک اعلان کړي. بیا دې هغه ژوندی مرغی په صحرا کې خوشې کړي. ⑧ کوم کس چې پاکېږي، هغه باید خپل کالي ووينځي، خپل ټول وينستان دې وخرایي او غسل دې وکړي، بیا به هغه پاک شي. له دې وروسته هغه کولای شي چې کمپ ته ورننوځي، خو اووه ورځې باید د خپلې خېمې څخه دباندې واوسېږي. ⑨ هغه باید په اوومه ورځ بیا خپل سر، ږیره، وروځي او د بدن پاتې وينستان وخرایي. خپل کالي دې ووينځي او غسل دې وکړي، نو هغه به پاک شي.

⑩ هغه باید په اتمه ورځ دغه شيان راوړي: دوه وري او یوه یو کلنه مېړه چې هېڅ عیب په کې نه وي، د غلې دانې د نذرانې دپاره درې کیلوگرامه بڼه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي او یوه پیاله د زيتونو تېل. ⑪ کاهن باید هغه کس چې پاکېږي، د دې نذرانو سره د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې د څښتن حضور ته ورولي. ⑫ بیا به کاهن یو وری د یوې پیالې تېلو سره واخلي او هغه به د تاوان د نذرانې په توگه وړاندې کړي. کاهن به هغه پورته ونیسي، ترڅو دا وښايي چې هغه څښتن ته وقف شوي

دي. (۱۳) هغه دې وری په هغه سپېڅلي ځای کې حلال کړي چې د گناه د نذرانو او سوځېدونکو نذرانو دپاره حیوانات حلالیږي. هغه باید داسې وکړي، ځکه چې د تاوان نذرانه د گناه د نذرانې په شان د کاهن ده او هغه ډېره سپېڅلې ده. (۱۴) کاهن دې د وري د وینې څخه لږه وینه واخلي او د هغه کس چې پاکيږي، د هغه د بني غوږ په نرمۍ، د بني لاس په غټې گوټې او د بني پښې په غټې گوټې دې وسولوي. (۱۵) بیا به کاهن لږ تېل راواخلي او د خپل چپ لاس په ورغوي کې به یې توی کړي، (۱۶) خپله بني گوټه به په خپل ورغوي کې غوټه کړي او لږ تېل به په خپلې گوټې سره د څښتن په حضور کې اووه ځلې وشیندي. (۱۷) کاهن دې لږ تېل چې د هغه د لاس په ورغوي کې پاتې دي، راواخلي او د هغه کس چې پاکيږي د هغه د بني غوږ په نرمۍ، د بني لاس په غټې گوټې او د بني پښې په غټې گوټې وسولوي. (۱۸) کاهن به پاتې تېل چې د هغه په ورغوي کې دي، د هغه چا په سر باندې توی کړي چې پاکيږي او د هغه دپاره به د څښتن په حضور کې کفاره ادا کړي.

١٩) بيا دې کاهن د گناه نذرانه قرباني کړي او د هغه چا دپاره دې کفاره ادا کړي چې د خپلې ناپاکۍ څخه پاکيږي. له هغې وروسته به د سوځېدونکې نذرانې دپاره حيوان حلال کړي (٢٠) او د غلې دانې د نذرانې سره به يې د قربانۍ په ځای باندې وړاندې کړي. په دې ډول به د هغه کس دپاره کفاره ادا کړي او هغه به پاک شي.

٢١) که چېرې هغه کس غريب وي او نور څه نه شي اخيستلی، بايد يو وری د تاوان د نذرانې په توگه راوړي. کاهن به هغه څښتن ته د وقف کولو دپاره پورته ونيسي او د هغه کس دپاره به کفاره ادا کړي. هغه به يو کيلوگرام بڼه اوږه چې د زيتونو تېل ورسره گډ وي، د غلې دانې د نذرانې دپاره راوړي او يوه پياله تېل. (٢٢) همدارنگه هغه کس به دوه کوترې يا دوه قمري گانې راوړي، يوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د سوځېدونکې نذرانې دپاره. (٢٣) هغه بايد په اتمه ورځ دا شيان د خپل ځان د پاکېدلو دپاره د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې کاهن ته راوړي. (٢٤) کاهن به وری او د زيتونو تېل د تاوان د نذرانې دپاره واخلي

او څښتن ته به يې د وقف کولو دپاره پورته ونيسي. (۲۵) هغه به وری د تاوان د نذرانې په توگه حلال کړي او د هغه لږه وینه به واخلي او د هغه کس چې پاکيږي، د بني غور په نرمۍ، د بني لاس په غټې گوتې او د بني پښې په غټې گوتې به يې وسولوي. (۲۶) بيا دې کاهن لږ تېل راواخلي او د خپل چپ لاس په ورغوي کې دې توی کړي. (۲۷) هغه دې په خپله بني گوته د خپل ورغوي څخه لږ تېل اووه ځلې د څښتن په حضور کې وشیندي. (۲۸) د خپل ورغوي څخه دې لږ تېل په هماغو ځايونو باندې وسولوي چې د تاوان د نذرانې وینه يې ورباندې سولولې وه، يعنې د هغه کس چې پاکيږي د هغه د بني غور په نرمۍ، د بني لاس په غټې گوتې او د بني پښې په غټې گوتې دې هغه وسولوي. (۲۹) کاهن به هغه تېل چې د هغه په ورغوي کې پاتې دي، د هغه کس په سر باندې چې پاکيږي، توی کړي او په دې ډول به د هغه دپاره د څښتن په حضور کې کفاره ادا کړي. (۳۰-۳۱) بيا به هغه کس د هغو کوټرو يا قمري گانو څخه يوه د گناه د نذرانې په توگه او بله د سوځېدونکې نذرانې په توگه د غلې دانې د نذرانې سره يوځای

قرباني کړي. په دې ډول به کاهن د هغه کس دپاره چې پاکيږي، د
څښتن په حضور کې کفاره ادا کړي. (٣٢) دا مقررات د هغه چا
دپاره دي چې د پوستکي په ساري ناروغۍ باندې اخته وي او د
خپل ځان د پاکوالي دپاره هغه نذرانې چې رواج وې، نه شي
اخيستلی.»

په کورونو کې چناسکې

(٣٣) څښتن موسی او هارون ته وويل: (٣٤) «کله چې تاسو د
کنعان خاورې ته چې تاسو ته يې ستاسو د ملکیت په توگه
درکوم، ورننوځئ او که چېرې په تاسو کې څوک په يو کور کې
يوه چناسکه چې ما درلېږلې ده پيدا کړي، (٣٥) نو د هغه کور
خاوند بايد لار شي او کاهن ته دې داسې ووايي چې ما په خپل
کور کې يو شی ليدلی دی چې د چناسکې په شان ښکاري. (٣٦)
کاهن به داسې حکم وکړي چې مخکې له دې چې هغه د
چناسکې د معاینه کولو دپاره لار شي، هرڅه دې د هغه کور څخه

راوويستل شي. که نه، نو هرڅه چې په هغه کور کې دي، هغه به
 ناپاکه اعلان شي. له هغې وروسته دې کاهن دننه لاړ شي او کور
 دې معاینه کړي. (۳۷) هغه دې په دېوالونو باندې چناسکې معاینه
 کړي. که چېرې په هغه کې شین بخن یا سوربخن داغونه وي چې
 دېوال خرابوي، (۳۸) نو کاهن به د هغه کور څخه لاړ شي او کور به
 د اوو ورځو دپاره بند کړي. (۳۹) په اوومه ورځ به کاهن بېرته
 راشي او هغه کور به بیا معاینه کړي. که چېرې چناسکه په
 دېوالونو باندې خپره شوې وي، (۴۰) هغه دې حکم وکړي چې هغه
 تیرې چې چناسکې ورباندې پیدا شوې دي، هغه دې لېرې شي او
 د ښار څخه دې دباندې په یو ناپاک ځای کې وغورځول شي. (۴۱)
 له هغې وروسته باید کاهن ټول دننني دېوالونه په یو چا باندې
 وتوري او خاوره دې د ښار څخه دباندې په یو ناپاکه ځای کې
 وغورځوي. (۴۲) بیا دې د هغو تیرو په ځای چې لېرې کړای شوې
 دي د نورو تیرو څخه کار واخیستل شي او دېوالونو ته دې نوی
 اخیړ ورکړای شي.

(۴۳) که چېرې د دېوالونو د تیرو د لېرې کولو، توبولو او اخیړولو

نه وروسته بيا په هغه کور کې چناسکه رابنکاره شي (٤٤) نو کاهن دې لار شي او هغه دې بيا معاينه کړي. که چپرې په کور کې چناسکه خپره شوې وي، نو دا يوه خرابوونکې چناسکه ده او دا کور ناپاک دی. (٤٥) هغه کور بايد وران شي او د هغه تيرې، تيرونه او ټوله خاوره بايد د بنار څخه دباندې يو ناپاکه ځای ته يووړل شي. (٤٦) په هغه دوران کې چې کاهن هغه کور بند اعلان کړی وي، نو هر څوک چې هغه ته ننوځي، هغه به تر مابنماه پورې ناپاک وي. (٤٧) همدارنگه هر څوک چې په هغه کور کې خوب کوي يا خوراک کوي، بايد خپل کالي ووينځي.

(٤٨) خو که چپرې کاهن راشي او هغه معاينه کړي، نو که د کور د اخپرولو څخه وروسته چناسکه خپره شوې نه وي، نو هغه به کور پاک اعلان کړي، ځکه چې چناسکه ورکه شوې ده. (٤٩) هغه دې د کور د پاکولو دپاره دوه مرغی، د سبر لرگی، سور تار او د وپلني بوتی راواخلي. (٥٠) هغه به د دغو مرغيو څخه يوه د خټو د لوبني دپاسه چې د چينې تازه اوبه په کې وي، حلاله کړي. (٥١) بيا دې د سبر لرگی، د وپلني بوتی، سور تار او ژوندی مرغی

راواخلي او هغه دې د مړې مرغی په وینه او تازه اوبو کې غوټه کړي او په کور باندې دې اووه ځلې وشیندي. (۵۲) په دې ډول به کاهن هغه کور د مرغی په وینه، تازه اوبو، ژوندی مرغی، د سبر په لرگي، د وېلني په بوټي او سور تار باندې پاک کړي. (۵۳) بیا دې هغه ژوندی مرغی د ښار څخه دباندې په صحرا کې خوشې کړي. په دې ډول به هغه د کور دپاره د پاکوالي مراسم سرته ورسوي او هغه به پاک شي.»

(۵۴) دا مقررات د پوستکي د هرې ساري ناروغۍ دپاره دي لکه خارښت، (۵۵-۵۶) زخم، دانې یا داغ او همدارنگه په کالیو یا په کور کې چناسکه. (۵۷) د دې مقرراتو له مخې دا پرېکړه کېدای شي چې یو شی په کوم وخت کې پاک دی او په کوم وخت کې ناپاک.

په جنسي لحاظ د بدن ناپاکي

(۱) څښتن موسی او هارون ته وویل: (۲) «د اسرایلیانو سره خبرې وکړئ او ورته ووايئ: کله چې د یو سړي د تناسلي الې

څخه زوه راووخې، هغه زوه ناپاکه ده. ③ که دا زوه د هغه د
 تناسلي الې څخه رابهيږي يا دا بهېدل د پرسوب له امله بند شوي
 وي، هغه به ناپاک کړي. ④ که داسې سړی چې زوه ورڅخه
 راووخې، که هغه په هرې بستري باندې ځملي او يا په هر شي
 باندې کنبښي هغه شی به ناپاک شي. ⑤ هرڅوک چې د هغه د
 بستري سره ولگيږي، ⑥ يا په هغه شي باندې کنبښي چې هغه
 سړی ورباندې ناست ؤ، نو هغه کس بايد خپل کالي ووينځي او
 غسل دې وکړي، خو هغه به تر مابنامه پورې ناپاک پاتې شي.
 ⑦ هرڅوک چې د هغه سړي سره ولگيږي، بايد خپل کالي
 ووينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر مابنامه پورې ناپاک
 پاتې شي. ⑧ که چېرې هغه کس چې زوه ورڅخه راووخې په
 داسې يو کس باندې چې هغه پاک وي ليارې واچوي، هغه سړی
 بايد خپل کالي ووينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر مابنامه
 پورې ناپاک پاتې شي. ⑨ که دا سړی په کوم زين باندې کنبښي،
 هغه به ناپاک شي ⑩ او هرڅوک چې د هغه شي سره ولگيږي
 چې دا سړی ورباندې ناست ؤ، هغه به تر مابنامه پورې ناپاک

وي. هرڅوك چې داسې شيان راپورته كړي، هغه بايد خپل كالي ووينځي او غسل دې وكړي، خو تر مابنهامه پورې به ناپاك پاتې شي. (۱۱) كه چپرې يو سړى چې زوه ورڅخه راووهي او خپل لاسونه يې نه وي وينځلي، په كوم بل كس باندې ولگيږي، نو هغه څوك چې دى ورسره لكېدلى دى بايد خپل كالي ووينځي او غسل دې وكړي، خو هغه به تر مابنهامه پورې ناپاك پاتې شي. (۱۲) كه هغه سړى چې زوه ورڅخه راووهي د خټو هر لوبني ته لاس وروپري، هغه بايد مات شي او كه د لرگي كوم لوبني ته لاس وروپري، هغه بايد ووينځل شي.

(۱۳) له هغې وروسته چې د زوې د راوتلو څخه د دغه سړي علاج وشي، هغه بايد اووه ورځې صبر وكړي او بيا دې د چينې په تازه اوبو كې خپل كالي ووينځي او غسل دې وكړي، نو هغه به پاك شي. (۱۴) هغه بايد په اتمه ورځ دوه كوترې يا دوه قمري گانې واخلي او د څښتن حضور ته دې د سپېڅلې خېمې د دروازي خولې ته راشي او هغه دې كاهن ته ورکړي. (۱۵) كاهن دې هغه قرباني كړي، يوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د سوځېدونكې

نذراني دپاره. په دې ډول به کاهن د خښتن په حضور کې د هغه سړي دپاره د هغه د زوي د راوتلو له امله کفار ه ادا کړي.

①٦ کله چې له يو سړي څخه مني راووحې، هغه بايد خپل ټول ځان ووينځي، خو هغه به تر مابنامه پورې ناپاک پاتې شي. ①٧ هر هغه شی چې د ټوکر يا څرمني څخه جوړ شوی وي او مني ورباندې لوډلي وي بايد ووينځل شي، خو هغه به تر مابنامه پورې ناپاک پاتې شي. ①٨ سړی او ښځه دواړه بايد د يوځای کېدلو څخه وروسته غسل وکړي، خو تر مابنامه پورې به ناپاک پاتې شي.

①٩ کله چې يوه ښځه مياشتينی ناروغي ولري، هغه اووه ورځې ناپاکه پاتې کېږي. هرڅوک چې دې ښځې ته لاس وروړي، هغه به تر مابنامه پورې ناپاک وي. ②٠ که هغه د خپلې مياشتينی ناروغی په وخت کې په هر شي باندې کښېني يا ورباندې څملي، هغه شی به ناپاک شي. ②١-٢٣ هرڅوک چې د هغې د بستري يا هر هغه شي سره چې هغه ورباندې ناسته وي

ولگيرې، بايد خپل کالي ووينځي او غسل دې وکړي، خو هغه به تر ماښامه پورې ناپاک پاتې شي. (۲۴) که چرې يو سړی د هغې ښځې سره په هغه وخت کې يوځای شي کله چې د هغې مياشتينی ناروغي پيل کيږي، هغه سړی به اووه ورځې ناپاک وي. په هرې بستري باندې چې هغه ځملي هغه بستره به ناپاکه شي.

(۲۵) که چرې د يوې ښځې څخه د مياشتينی ناروغی څخه پرته د ډېرو ورځو دپاره وينه بهيږي، يا برسېره په عادي مياشتينی ناروغی د هغې څخه وينه بهيږي، نو ترڅو پورې چې دا وينه بهيږي، هغه ښځه د مياشتينی ناروغی په شان ناپاکه پاتې کيږي. (۲۶) په دې موده کې که چرې هغه په هره بستره باندې ځملي او يا په هر شي باندې چې کښېني هغه به ناپاک شي. (۲۷) هرڅوک چې دغو شيانو ته لاس وروړي هغه به ناپاک شي. هغه بايد خپل کالي ووينځي او غسل دې وکړي، خو تر ماښامه پورې به ناپاک پاتې شي. (۲۸) وروسته له دې چې د هغې وينه ودرېږي، بايد اووه ورځې صبر وکړي، نو بيا به هغه پاکه شي. (۲۹) په اتمه ورځ بايد هغه ښځه دوه کوتري يا دوه قمري گانې واخلي او هغه دې د

سپېڅلې خېمې د دروازي په خوله کې کاهن ته راوړي. (۳۰) کاهن دې يوه د گناه د نذرانې دپاره او بله د سوځېدونکې نذرانې دپاره قرباني کړي. په دې ډول به هغه د څښتن په حضور کې د هغې بنځې دپاره د هغې د وينې د بهېدلو د ناپاکۍ په خاطر کفاره ادا کړي.

(۳۱) کله چې ستاسو څخه کوم يو ناپاک وي، بايد د اسرايلو د قوم څخه لېرې واوسېږي. که نه، نو زما سپېڅلې خېمه به چې د کمپ په منځ کې ده، ناپاکه شي او ټول قوم به مړ شي.»

(۳۲-۳۳) دا مقررات د هغه سړي په اړه دي چې د هغه څخه زوه يا مني راوځي او د هغې بنځې په اړه چې د مياشتينې ناروغۍ په دوران کې وي او يا د هغه سړي په اړه چې د يوې ناپاکې بنځې سره يوځای شي.

د کفارې ورځ

① د هارون د دوو زامنو د مړينې څخه وروسته چې څښتن ته ورنژدې شول او مړه شول، څښتن د موسى سره خبرې وکړې. ② هغه وويل: «خپل ورور هارون ته ووايه چې يوازې په يو مناسب وخت کې دې ډېر سپېڅلي ځای ته چې د پردې شاته دی ورننوځي، ځکه دا هغه ځای دی چې زه په کې په ورپځو کې د لوظ د صندوق د سرپوښ د پاسه رابنکاره کېږم. که هغه سرغړونه وکړي، نو وبه وژل شي. ③ کله چې هارون د گناه د نذرانې دپاره يو خوسى او د سوځېدونکې نذرانې دپاره يو پسه راوړي، بيا هغه کولای شي چې ډېر سپېڅلي ځای ته ورننوځي.»

④ بيا څښتن دا لارښوونې وکړې: «مخکې له دې چې هارون ډېر سپېڅلي ځای ته ننوځي، هغه بايد غسل وکړي او د کاهنتوب دغه سپېڅلي کالي دې واغوندي: د کتان کميس، نېکرونه، پټۍ او لونگۍ. ⑤ د اسراييلو قوم دې هارون ته دوه سپرلي د گناه د نذرانې دپاره او يو پسه د سوځېدونکې نذرانې دپاره ورکړي. ⑥ هارون دې يو غويى د خپلې گناه د نذرانې دپاره وړاندې کړي چې د خپل ځان او خپلې کورنۍ دپاره کفارو ادا کړي. ⑦ بيا دې

هغه دوه سپرلي واخلي او د سپېڅلې خپمې د دروازي په خوله کې دې د خښتن په حضور کې وړاندې کړي. ⑧ هغه دې د دوو سپرليو دپاره پچه واچوي او د دوه تيزو څخه دې کار واخلي، په يوې باندي دې د خښتن دپاره نښه وکړي او په بلې باندي دې د عزازيل دپاره. ⑨ هارون به هغه سپرلي چې د خښتن دپاره د پچې په وسيله غوره شوي وي، د گناه د نذرانې په توگه قرباني کړي. ⑩ کوم سپرلي چې د عزازيل دپاره غوره شوي و هغه به خښتن ته ژوندي وړاندې شي او په دښته کې به عزازيل ته ورولېږل شي، د دې په خاطر چې د قوم د گناهونو دپاره کفار ادا کړي.

⑪ کله چې هارون يو غويي د خپلې گناه د نذرانې دپاره حلال کړي چې د خپل ځان او خپلې کورنۍ دپاره کفار ادا کړي، ⑫ نو هغه به د قربانۍ د ځای څخه د اور يو لوبڼی چې د لگول شويو سکارو څخه ډک وي او دوه موتي بڼه ميده شوې خوشبويي راواخلي او هغه دې ډېر سپېڅلي ځای ته راوړي. ⑬ هغه به هلته د خښتن په حضور کې خوشبويي په اور باندي

واچوي او د خوشبویی لوگی به د لوظ د صندوق سرپوښ پټ کړي، ترڅو هارون هغه ونه ويني او مړ نه شي. (۱۴) د غويي لږه وینه به واخلي او په خپلې گوتې باندي به يې د سرپوښ مخکینی برخې ته وشیندي او بیا به د هغې څخه لږه د لوظ د صندوق مخې ته اووه ځلې وشیندي.

(۱۵) بیا به هارون د گناه د نذرانې سپرلی د قوم په خاطر حلال کړي او د هغه وینه به ډېر سپېڅلي ځای ته یوسي او هماغسې کار به ورسره وکړي چې د غويي په وینه باندي يې کړی و. هغه به د لوظ د صندوق په سرپوښ او د صندوق مخې ته وشیندي.

(۱۶) په دې ډول به هغه د پاکولو مراسم سرته ورسوي چې ډېر سپېڅلی ځای د اسراییلو د قوم د ناپاکی او د هغوی د ټولو گناهونو څخه پاک کړي. هغه دې دا کار د سپېڅلې خپمې دپاره هم وکړي، ځکه چې هغه د کمپ په منځ کې ولاړه ده او کمپ په مذهبي لحاظ ناپاک دی. (۱۷) له هغه وخت څخه چې هارون ډېر سپېڅلي ځای ته د کفارې د ادا کولو دپاره ننوځي، د هغه د راوتلو پورې باید هېڅوک په خپمه کې نه وي. کله چې هغه د خپل ځان،

خپلې کورنۍ او ټول قوم دپاره کفار ه ادا کوي، (۱۸) نو بايد بيا د نذرانو د سوځولو دپاره د قربانۍ ځای ته لاړ شي او هغه پاک کړي. هغه بايد د غويي او سپرلي لږه وینه واخلي او د قربانۍ د ځای په بنکرونو باندې دې وسولوي. (۱۹) هغه بايد په خپله گوته لږه وینه واخلي او د قربانۍ په ځای باندې دې اووه ځلې وشیندي. په دې ډول دې هغه د اسراييلو قوم د ناپاکۍ څخه پاک او سپېڅلې کړي.

د گناهونو د لپرې کولو سپرلي

(۲۰) کله چې هارون د ډېر سپېڅلي ځای، د سپېڅلې خېمې پاتې برخې او د قربانۍ د ځای د پاکولو مراسم سرته ورسوي، هغه به هغه ژوندی سپرلي څښتن ته وړاندې کوي چې د عزازيل دپاره غوره شوی دی. (۲۱) هغه دې دواړه لاسونه د ژوندي سپرلي په سر باندې کېږدي او په هغه باندې دې د اسراييلو د قوم د ټولو بدکاریو، گناهونو او سرکښيو اقرار وکړي او هغه دې د سپرلي په

سر باندي و اچوي. هغه به دا سپرلی لېرې دښتې ته ولېږي او يو داسې سپرې ته دې وسپاري چې د دې کار دپاره ټاکل شوی وي. (۲۲) کله چې هغه سپرې هغه سپرلی په دښته کې خوشې کړي، نو هغه سپرلی به د هغوی ټول گناهونه د خپل ځان سره يو شاړ ځای ته يوسي.

(۲۳) بيا دې هارون سپېڅلې خېمې ته ورننوځي او د کتان هغه کالي چې ډېر سپېڅلي ځای ته د ورننوتلو څخه مخکې يې اغوستی ؤ، وباسي او هلته دې پرېږدي. (۲۴) هغه به په يو سپېڅلي ځای کې غسل وکړي او خپل عادي کالي به واغوندي. بيا به هغه دباندي راووځي او يوه سوځېدونکې نذرانه به د ځان او يوه د قوم دپاره قرباني کړي، د دې په خاطر چې د خپل ځان او د هغوی دپاره کفاره ادا کړي. (۲۵) همدارنگه هغه به د قرباني په ځای باندي د حيوان وازگه چې د گناه د نذراني دپاره ده، وسوځوي. (۲۶) هغه سپرې چې سپرلی يې په دښته کې عزازيل ته ورپرېښود، بايد کمپ ته د بېرته راتگ څخه مخکې خپل کالي ووينځي او غسل دې وکړي. (۲۷) هغه غويي او سپرلی چې د گناه د نذرانو دپاره ورڅخه

کار واخیستل شو او د هغو وینه د کفارې د ادا کولو دپاره ډېر سپېڅلي ځای ته راوړل شوه، باید د کمپ څخه دباندې یووړل شي. د هغو پوستکي، غوښه او خوشایي دې وسوځول شي. (۲۸) کوم سړی چې هغه سوځوي باید خپل کالي وویښي او غسل دې وکړي، له هغې وروسته هغه کمپ ته ننوتلی شي.

د کفارې د ورځې لمانځل

(۲۹) په لاندېنيو مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي. د اوومې میاشتې په لسمه ورځ تاسو ټول اسرایلیان او هغه پردې خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي، باید روژه ونیسئ او هېڅ کار باید ونه کړئ، (۳۰) ځکه چې په دې ورځ به ستاسو د پاکولو دپاره کفاره ادا شي. بیا به تاسو د څښتن په حضور کې د خپلو ټولو ګناهونو څخه پاک شی. (۳۱) دا به د سبت په شان د آرام کولو سپېڅلې ورځ وي، په دې ورځ باید تاسو روژه ونیسئ. په دغو مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي. (۳۲) هغه کاهن چې

مسح شوی وي او د خپل پلار په ځای د لوی کاهن په توګه وقف شوی وي، هغه دې کفاره ادا کړي. هغه دې د کتان سپېڅلي کالي واغوندي (۳۳) او دا مراسم دې سرته ورسوي د دې په خاطر چې ډېر سپېڅلی ځای، د سپېڅلي خېمې پاتې برخې او د قربانۍ ځای پاک کړي او د کاهنانو او ټول قوم دپاره کفاره ادا کړي. (۳۴) د اسراييليانو د ټولو ګناهونو دپاره دې په کال کې يوځل کفاره ادا شي. په دې مقرراتو باندې دې د تل دپاره عمل وشي.»

نو څنگه چې څښتن موسی ته امر کړی ؤ، هماغسې وشول.

د وينې خوړل حرام دي

① څښتن موسی ته امر وکړ (۲) چې هارون او د هغه زامنو او د اسراييلو ټول قوم ته لاندېني حکمونه ورکړي. (۳-۴) که د اسراييلو څخه يو څوک يو غویي يا يو وری يا يوه وزه څښتن ته د نذرانې په توګه د سپېڅلي خېمې د دروازې د خولې څخه پرته په بل هرځای کې حلال کړي، هغه به شريعت مات کړی وي. هغوی

وینه تویه کړې ده او د خدای د قوم څخه باید وشړل شي. ⑤ د
 دې حکم معنی دا ده چې د اسراییلو خلک به له همدې وخت
 څخه څښتن ته هغه حیوانات راوړي چې په صحرا کې یې
 حلالول. هغوی باید هغه کاهن ته د سپېڅلې خېمې د دروازې
 خولې ته راوړي او د سلامتۍ د نذرانو په توګه دې قرباني کړي.
 ⑥ کاهن دې د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې هغه وینه د
 څښتن د قربانۍ په ځای باندې وشیندي او وازګه دې وسوځوي
 چې بوی یې په څښتن باندې ښه لګېږي. ⑦ د اسراییلو قوم باید
 نور په صحرا کې د هغو پېریانو دپاره قرباني ونه کړي چې د
 سپرلیو په شان ښکاري او په دې کار سره دې د څښتن سره
 بې وفایي نه کوي. د اسراییلو قوم باید تل تر تله په دې حکم
 باندې عمل وکړي.

⑧ که چېرې کوم اسراییلی یا پردی کس چې د دوی په منځ
 کې اوسېږي، سوځېدونکې نذرانه یا کومه بله قرباني ⑨ څښتن ته
 د نذرانې په توګه د سپېڅلې خېمې د دروازې د خولې څخه پرته
 په بل هر ځای کې وړاندې کړي، د خدای د قوم څخه به وشړل

١٠) که چپرې کوم اسراييلي يا هغه پردی کس چې د دوی په منځ کې اوسېږي کومه وينه و خوري، څښتن وايي چې د هغه په خلاف به شي او د خپل قوم څخه به يې وشړي. ١١) د هر ژوندي شي ژوند په وينه کې دی او څښتن هغه د اسراييلو قوم ته ورکړې ده، د دې په خاطر چې د قربانۍ په ځای باندې د ځان دپاره کفاره ادا کړي. همدا وينه ده چې د يو چا د ژوند دپاره کفاره ادا کوي. ١٢) په دې خاطر څښتن د اسراييلو قوم ته ويلي دي چې نه به دوی او نه به هغه پردی کس چې د دوی په منځ کې اوسېږي، وينه و خوري.

١٣) که چپرې کوم اسراييلي يا پردی کس چې د دوی په منځ کې اوسېږي، يو داسې حيوان يا مرغی ښکار کړي چې هغه حلال وي، بايد د هغه وينه په ځمکه باندې تويه کړي او په خاورو باندې دې پټه کړي. ١٤) د هر ژوندي شي ژوند په وينه کې دی، نو په دې خاطر څښتن د اسراييلو قوم ته ويلي دي چې بايد د

هېڅ يو ژوندي شي وينه ونه خوري. هرڅوک چې هغه وخورې،
بايد د خداى د قوم څخه وشړل شي.

①۵ هرڅوک، که هغه اسرايېلى يا پردى وي د يو داسې حيوان
غوښه وخورې چې په خپل مرگ باندې مړ شوى وي يا د وحشي
حيواناتو له خوا وژل شوى وي، بايد خپل کالي ووينځي او غسل
دې وکړي. هغه به تر مابنماه پورې ناپاک وي، بيا به پاک شي.
①۶ خو که چېرې هغه خپل کالي ونه وينځي او غسل ونه کړي، نو
د خپلو بدو سزا به وويني.

زنا او نور بد عملونه

① څښتن موسى ته وويل: ② «د اسرايېلو د خلکو سره
خبرې وکړه او ورته ووايه چې زه ستاسو څښتن خداى يم. ③ د
مصر د خلکو په شان کار مه کوئ چې يو وخت تاسو په کې
اوسېدلئ، يا د کنعان د خلکو په شان کار مه کوئ چې زه اوس
تاسو هلته بيايم. ④ تاسو بايد زما قوانينو ته غاړه کېردئ او زما د

فرمانونو له مخې عمل وکړئ. زه ستاسو څښتن خدای یم. ⑤ زما په فرمانونو او قوانینو باندې عمل وکړئ، ځکه څوک چې هغو ته غاړه کېږدي د هغو په وسیله به ژوند وکړي. زه څښتن یم.

⑥ هېڅوک دې د خپلو نژدې خپلوانو سره زنا نه کوي. زه

څښتن یم. ⑦ د خپلې مور سره په زنا کولو سره د خپل پلار سپکاوی مه کوئ. هغه ستاسو مور ده، د هغې سره زنا مه کوئ.

⑧ د خپل پلار د نورو ښځو سره په زنا کولو سره د خپل پلار

سپکاوی مه کوئ. ⑨ د خپلې سکه یا ناسکه خور سره که هغه

ستاسو د پلار لور وي یا د مور، که هغه تاسو سره په یو کور کې

زېږېدلې وي یا په بل ځای کې، د هغې سره زنا مه کوئ. ⑩ د

خپلې لمسی سره زنا مه کوئ، هغه به ستاسو دپاره سپکاوی وي.

⑪ د یوې ناسکه خور سره زنا مه کوئ، هغه هم ستاسو خور ده.

⑫ د خپل پلار د خور سره زنا مه کوئ، هغه ستاسو د پلار نژدې

خپلوانه ده. ⑬ د خپلې مور د خور سره زنا مه کوئ، ځکه چې

هغه ستاسو د مور نژدې خپلوانه ده. ⑭ د خپل تره د ښځې سره

په زنا کولو د خپل تره سپکاوی مه کوئ، هغه هم ستاسو نژدې

خپلوانه ده. (۱۵) د خپلي انرور سره زنا مه كوي. هغه ستاسو د زوى بنځه ده. (۱۶) د خپلي وړپندار سره زنا مه كوي، دا به ستاسو د ورور دپاره سپكاوى وي. (۱۷) كه تاسو د يوې بنځې سره حملئ، نو د هغې د لور يا د هغې د لمسى سره زنا مه كوي، ځكه چې هغوى د هغې نژدې خپلوان دي. دا ډېر بد كار دى. (۱۸) ترڅو پورې چې ستاسو بنځې ژوندى وي، د خپلو بنينو سره د دوهمې بنځې په توگه واده مه كوي او د هغوى سره زنا مه كوي.

(۱۹) د يوې بنځې سره د هغې د مياشتينى ناروغى په دوران كې مه يوځاى كېږئ، ځكه چې هغه ناپاكه ده. (۲۰) د بل سړي د بنځې سره زنا مه كوي او په هغې باندې خپل ځان مه ناپاكه كوي. (۲۱) د خپلو ماشومانو څخه هېڅ يو ماشوم مه وركوي چې د مولك د بت دپاره قرباني شي. زه ستاسو څښتن خداى يم او په دې كار به زما سپكاوى وشي. (۲۲) هېڅ يو سړى دې د بل سړي سره بد كار نه كوي، د دې څخه خداى كركه كوي. (۲۳) د يو حيوان سره جنسي اړيكې مه ساتئ او په دې ډول په دې كار خپل ځان مه ناپاكه كوي. يوه بنځه بايد يو حيوان ته د جنسي اړيكو په خاطر

خپل ځان وړاندې نه کړي، دا ډېر بد کار دی.

۲۴ په دې عملونو باندې خپل ځانونه مه ناپاکه کوی، ځکه

چې نورو قومونو په دې ډول خپل ځانونه ناپاکه کړل. دا هغه قومونه دي چې په دې خاوره کې اوسېږي او څښتن یې د دې په خاطر وباسي، ترڅو تاسو وکولای شئ چې هغې خاورې ته ورننوځئ. ۲۵ د هغوی عملونو هغه خاوره ناپاکه کړې ده، نو

څښتن هغې خاورې ته سزا ورکوي او هغه مجبوروي چې خپل اوسېدونکي وشړي. ۲۶-۲۷ هغوی دا ټول د کرکې وړ کارونه وکړل او هغه خاوره یې ناپاکه کړه، خو تاسو باید داسې ونه کړئ. تاسو ټول که هغه اسرایلیان وي یا هغه پردي خلک چې تاسو سره اوسېږي، د څښتن په قوانینو او حکمونو باندې عمل کوی. ۲۸ که

چېرې تاسو دا ځمکه ناپاکه کړئ، نو هغه به تاسو ایسته وغورځوي لکه څنګه چې ستاسو څخه مخکې قومونه یې غورځولي وو. ۲۹ نو هرڅوک چې د داسې کارونو څخه چې د کرکې وړ دي کوم کار وکړي، نو د خدای د قوم څخه به وشړل

شي.»

③۰ څښتن وويل: «زما امرانو ته غاړه كېردئ او د هغو د كركې وړ رواجونو څخه پيروي مه كوي چي ستاسو د راتگ څخه مخكې به كېدل او په هغو باندي خپل ځانونه مه ناپاكي كوي. زه ستاسو څښتن خدای يم.»

اخلاقي او مذهبي قوانين

① څښتن موسی ته وويل: ② «د اسراييلو د ټول قوم سره خبرې وكړه او ورته ووايه: سپېڅلي اوسئ، ځكه چي زه ستاسو څښتن خدای سپېڅلی يم. ③ تاسو هر يو بايد د خپل مور او پلار درناوی وكړئ او بايد د سبت د ورځې څخه پيروي وكړئ. زه ستاسو څښتن خدای يم.»

④ ما مه پرېردئ او د بتانو عبادت مه كوي. د فلزاتو څخه خدايان مه جوړوي او عبادت يې مه كوي. زه ستاسو څښتن خدای يم.»

⑤ کله چې تاسو د سلامتۍ د نذرانې دپاره څښتن ته یو حیوان قرباني کوئ، هغه په یوې داسې طریقې سره قرباني کړئ چې زما له خوا قبوله شي. ⑥ غوښه باید په هماغه ورځ چې قرباني کوئ وخورئ یا په راتلونکې ورځ. هرڅه چې تر درېمې ورځې پورې پاتې شي، باید وسوځول شي. ⑦ که چېرې د هغې څخه لږه په درېمه ورځ وخورل شي، هغه ناپاکه ده او دا نذرانه به قبوله نه شي. ⑧ هرڅوک چې هغه وخورې، هغه به گناهکار وي، ځکه چې هغه څه چې څښتن ته سپېڅلي دي، هغه یې عادي گڼلي دي. هغه کس باید د خدای د قوم څخه وشړل شي.

⑨ کله چې تاسو د خپلې ځمکې حاصلات لو کوئ، نو هغه د پټي تر غاړو پورې مه لو کوئ او هغه وږي چې د لو څخه پاتې شوي وي، هغه مه راټولوی. ⑩ خپل د انگورو باغ ته دوهم ځل مه ورځئ او هغه انگور مه راټولوی چې رالوېدلي وي. هغه غریبانو او پردیو خلکو ته پرېږدئ. زه ستاسو څښتن خدای یم.

⑪ غلامه کوئ. یو بل ته دروغ مه وایئ او یو بل مه غولوی.

١٢) زما په نوم په دروغو قسم مه خورئ او په دې ډول د خپل
خدای نوم مه سپکوی. زه ستاسو څښتن خدای یم.

١٣) خپل گاونډی مه لوتوی او هغه مه غولوی. د یو مزدور
اجوره حتی د یوې شپې دپاره هم مه ځنډوی. ١٤) کڼو خلکو ته
ښکښلې مه کوی او د ړندو په مخکې داسې شی مه ږدی چې
هغوی ورباندې وښویږي، زما څخه ووپرږی. زه ستاسو څښتن
خدای یم.

١٥) عدالت تر پښو مه لاندې کوی. د غریب طرفداري مه کوی
او د لویانو خاطر مه کوی، خو د نورو سره په انصاف قضاوت
وکړی. ١٦) د هېچا په اړه دروغ مه خپروی او کله چې یو کس په
محکمه کې په مرگ باندې محکوم وي، نو ښکاره خبرې وکړی،
کېدای شي چې ستاسو شاهدي د هغه سره مرسته وکړي. زه
څښتن یم.

١٧) د خپل ورور سره په خپل زړه کې کینه مه ساتی. هغه په

بنکاره د خپلې گناه په خاطر ورته، ترڅو د هغه په گناه کې شریک نه شی. (۱۸) د خپلو خلکو څخه د بدل اخیستلو پسې مه گرځئ. د هغوی څخه کرکه مه کوی، خو د خپل گاونډي سره د خپل ځان په شان مینه کوی. زه څښتن یم.

(۱۹) زما د فرمانونو څخه پیروي وکړئ. غیر همجنس کورني حیوانات د نسل د پیدا کولو دپاره سره مه یوځای کوی. په خپل پټي کې دوه ډوله تخمونه مه کری. داسې کالي مه اغونډئ چې د دوو مختلفو جنسونو څخه جوړ شوي وي.

(۲۰) که چېرې یو کس د یوې داسې وینځې سره چې هغه د بل کس سره کوژدن شوې وي زنا وکړي، که څه هم هغه بل کس د هغې د ازادېدلو په خاطر پیسې نه وي ورکړې، نو باید هغې وینځې او هغه کس ته چې د هغې سره یې زنا کړې وه، سزا ورکړل شي. خو هغوی دې ونه وژل شي، ځکه چې هغه ازاده شوې نه ده. (۲۱) هغه سړی به د تاوان د نذرانې په توگه یو پسه د سپېڅلې خېمې د دروازې په خوله کې څښتن ته راوړي. (۲۲) په

هغه باندې به کاهن د خښتن په حضور کې د هغه د گناه په خاطر کفارہ ادا کړي او د هغه گناه به وبخښل شي.

۲۳) کله چې تاسو د کنعان خاورې ته ورننوځئ او د مېوې يوه ونه وکړئ، هغه مېوه د لومړنيو درېو کلونو دپاره حرامه وگڼئ. په دې موده کې تاسو بايد هغه مېوه ونه خورئ. ۲۴) په څلورم کال به هغه ټوله مېوه ما يعنې خښتن ته د شکرگزارۍ په خاطر وقف شي. ۲۵) خو په پنځم کال به هغه مېوه تاسو ته حلاله وي. که چېرې تاسو دا ټول کارونه وکړئ، ستاسو ونې به زياته مېوه ونيسي. زه ستاسو خښتن خداى يم.

۲۶) داسې غوښه مه خورئ چې وينه په کې وي. فال مه گورئ او کوډې مه کوئ. ۲۷) د خپلو شقيقو وينستان مه خرائئ او بږيره مه لنډوئ. ۲۸) د مړي په غم کې خپل بدنونه مه غوځوئ او خالونه ورباندې مه جوړوئ. زه خښتن يم.

۲۹) د خپلو لورگانو څخه بدلمني مه جوړوئ او هغوى مه

شرموی. که داسې وکړی، نو دا خاوره به په بدلمنی بدله شي او د بدکاری څخه به ډکه شي. (۳۰) د سبت د ورځې څخه پیروي وکړی او د هغه ځای درناوی وکړی چې زما عبادت په کې کیږي. زه څښتن یم.

(۳۱) هغو خلکو ته مه ورځی چې هغوی دعوه کوي چې دوی کولای شي د مړو سره خبرې وکړي. همدارنگه د فال کتونکو پسې مه گرځی، ځکه چې د هغوی په وسیله به تاسو ناپاک شی. زه ستاسو څښتن خدای یم.

(۳۲) د سپین ږيرو په مخکې پاڅپړی، د مشرانو درناوی کوی او زما څخه وپرېږی. زه څښتن یم.

(۳۳) د هغو پرديو خلکو سره بد چلند مه کوی چې ستاسو په خاوره کې اوسېږي. (۳۴) د هغوی سره د یو اسرائیلي په شان چلند وکړی او د خپلو ځانونو په شان ورسره مینه وکړی. دا یاد ساتی چې تاسو هم یو وخت د مصر په خاوره کې پردي وی. زه ستاسو

څښتن خدای یم.

۳۵ کله چې تاسو یو شی اندازه کوئ یا هغه وزن کوئ، نو

غلطي په کې مه کوئ او هېڅوک مه غولوی. ۳۶ د سمو

ترازوگانو، سمو وزنونو او سمو اندازو څخه کار اخلئ. زه ستاسو
څښتن خدای یم او ما تاسو د مصر څخه راوویستلی.

۳۷ زما د ټولو فرمانونو او قوانینو څخه پیروي کوئ. زه

څښتن یم.»

د سرغړونې دپاره سزا

۱ څښتن موسی ته وویل: ۲ «اسراييليانو ته ووايه: که

ستاسو څخه یو څوک یا کوم پردی کس چې په اسراييلو کې

اوسېږي د خپلو ماشومانو څخه کوم ماشوم د مولک بت ته د

قربانۍ په توګه وړاندې کړي، هغه باید ووژل شي. د قوم خلک

دې هغه سنگسار کړي. ۳ زه به د هغه کس په خلاف شم او د

خپل قوم څخه به يې وشړم، ځکه چې مولک ته د خپلو ماشومانو په قرباني کولو سره يې زما سپېڅلي ځای ناپاک کړی او زما د سپېڅلي نوم سپکاوی يې کړی دی. ④ کله چې هغه کس داسې کار وکړي او قوم ورباندې خپلې سترگې پټې کړي او هغه کس ونه وژني، ⑤ نو زه به په خپله د هغه کس، د هغه د ټولې کورنۍ او هغو ټولو په خلاف شم چې د هغه سره يوځای زما سره بې وفایي کوي او د مولک عبادت کوي. زه به هغوی د خپل قوم څخه وشړم.

⑥ که چېرې تاسو هغو خلکو ته ورشئ چې کوډې کوي يا کولای شي چې د مړو سره خبرې وکړي، نو زه به ستاسو په خلاف شم او تاسې به د خپل قوم څخه وشړم. ⑦ خپل ځانونه پاک کړئ او سپېڅلي اوسئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای يم. ⑧ زما د فرمانونو څخه پيروي وکړئ. زه څښتن يم چې تاسو پاک او سپېڅلي کوم.

⑨ که چېرې يو څوک خپل پلار يا خپلې مور ته ښکښلې

وکړي، نو هغه باید ووژل شي. نو خون به يې په خپله غاړه وي.

⑩ که چپرې يو سړی د بل سړي د بنځې سره زنا وکړي، هغه سړی او هغه بنځه دواړه باید ووژل شي. ⑪ که چپرې يو سړی د خپل پلار د بنځو څخه د يوې بنځې سره زنا وکړي، هغه خپل پلار سپکوي، نو هغه سړی او بنځه دواړه باید ووژل شي. خون به يې په خپله غاړه وي. ⑫ که چپرې يو سړی د خپلې انږور سره زنا وکړي، هغوی دواړه باید ووژل شي. کوم کار چې هغوی کړی دی، هغه ډېر بد کار دی او خون به يې په خپله غاړه وي. ⑬ که چپرې يو سړی د يو بل سړي سره بد کار وکړي، نو هغوی د کرکې وړ کار کړی دی او دواړه باید ووژل شي. خون به يې په خپله غاړه وي. ⑭ که چپرې يو سړی د يوې انجلۍ او د هغې د مور دواړو سره واده وکړي، نو درې واړه باید د خپل ډېر بد کار له امله وسوځول شي چې مړه شي، ترڅو ستاسو په منځ کې بدکاري نه وي. ⑮ که چپرې يو سړی د يو حيوان سره جنسي اړیکې ولري، هغه باید د حيوان سره يوځای ووژل شي. ⑯ که چپرې يوه بنځه د يو حيوان سره د جنسي اړیکو د لرلو هڅه

وکړي، هغه باید د حیوان سره یوځای ووژل شي. خون به یې په خپله غاړه وي.

①۷ که چپرې یو سړی د خپلې سکه یا ناسکه خور سره واده وکړي، دا یوه رسوایی ده. هغوی باید په عام محضر کې د قوم څخه وشړل شي. هغه د خپلې خور سپکاوی کړی دی او مسوولیت به یې په خپله غاړه وي. ①۸ که چپرې یو سړی د یوې ښځې سره د میاشتینۍ ناروغۍ په دوران کې یوځای شي، هغوی دواړه دې د قوم څخه وشړل شي، ځکه چې هغوی د پاکوالي په اړه مقررات مات کړي دي.

①۹ د خپلې مور د خور یا د خپل پلار د خور سره زنا مه کوی، ځکه چې دا کار به د یو نژدې خپلوان سپکاوی وي، د دغه بد کار مسوولیت به ستاسو دواړو په غاړه وي. ②۰ که چپرې یو سړی د خپل تره د ښځې سره زنا کوي هغه خپل تره سپکوي. مسوولیت به د هغوی په غاړه وي، هغوی به بې اولاده پاتې شي. ②۱ که چپرې یو سړی د خپلې وربندار سره واده وکړي، هغوی به

بې اولاده وي. هغه يو ناپاکه کار کړی او د خپل ورور سپکاوی
بې کړی دی.»

٢٢ خښتن وويل: «زما د ټولو فرمانونو او قوانينو څخه پيروي
وکړئ، ترڅو تاسو د کنعان د ځمکې څخه چې هلته مو راوړم، ونه
شړم. ٢٣ د هغو خلکو د رواجونو څخه پيروي مه کوئ چې هلته
اوسېږي او زه يې د دې په خاطر شړم، ترڅو تاسو وکولای شئ
هغې خاورې ته ورننوځئ. زه د هغوی څخه د هغوی د ټولو بدو
عملونو له امله کرکه کوم. ٢٤ خو تاسو سره مې د دې غني او
حاصلخېزې ځمکې وعده کړې ده، ترڅو هغه ستاسو ملکيت شي
او هغه به تاسو ته درکوم. زه ستاسو خښتن خدای يم او تاسو مې
د نورو قومونو څخه بېل کړي يئ. ٢٥ له دې امله تاسو بايد د
پاکو او ناپاکو حيواناتو او مرغانو ترمنځ ښکاره فرق وکړئ. هغه
حيوانات يا مرغان چې هغه مې ناپاک اعلان کړي دي، مه خورئ.
د هغو په خوړلو به ناپاک شئ. ٢٦ تاسو به پاک او سپېڅلي شئ،
ځکه چې زه خښتن سپېڅلی يم. ما تاسو د نورو قومونو څخه بېل
کړي يئ، ترڅو يوازي زما شئ.»

٢٧ هر سړی یا هره بنځه چې دا دعوه کوي چې د مرو سره مشورې کوي، باید ووژل شي. تاسو باید هغه سنگسار کړئ، خون به يې په خپله غاړه وي.»

د کاهنانو سپېڅلتوب

١ څښتن موسی ته وويل: «د کاهنانو يعنې د هارون د زامنو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: هېڅ يو کاهن باید د خپلوانو د مړي د جنازې په مراسمو کې په گډون کولو سره خپل ځان ناپاک نه کړي، ٢ پرته له يو نژدې خپلوان څخه لکه د هغه مور يا پلار، د هغه زوی يا لور، د هغه سکه ورور، ٣ يا يوه پېغله خور چې واده شوې نه وي او مېړه نه لري چې هغه وساتي. ٤ هغه به خپل ځان د هغه چا په مرگ باندې نه ناپاکه کوي چې د واده په وسيله د هغه خپلوان شوی وي.»

٥ هېڅ کاهن به په دې خاطر چې هغه داسې ښکاره شي چې د چا په مرگ باندې غمجن دی، نه به د خپل سر کومه برخه

خرایي، نه به خپله بریره لنډوي او نه به خپل بدن غوڅوي. ⑥
هغه باید پاک او سپېڅلی وي او زما نوم سپک نه کړي، ځکه
چې هغه ماته په اور باندې د خوړو نذرانې تیاروي او باید
سپېڅلی وي. ⑦ یو کاهن باید د یوې داسې بنځې سره واده ونه
کړي چې هغه بدلمنه وي یا پېغله نه وي او یا د خپل مېړه له خوا
ورته طلاق ورکړای شوی وي، ځکه چې هغه خپل خدای ته
سپېڅلی دی. ⑧ خلک باید کاهن سپېڅلی وگڼي، ځکه چې هغه
ماته د خوړو نذرانې وړاندې کوي. زه څښتن یم، زه سپېڅلی یم
او خپل خلک سپېڅلي کوم. ⑨ که چېرې د یو کاهن لور بدلمنه
شي، نو هغه خپل پلار رسوا کوي او باید وسوځول شي چې مړه
شي.

⑩ لوی کاهن چې په سر باندې یې د مسح کولو تېل اچول
شوي دي او د دې دپاره وقف شوی دی چې د کاهنتوب کالي
واغوندي، نو باید خپل ویښتان گډوډ پرېږدي او خپل کالي ونه
شلوي چې داسې ښکاره شي چې هغه د چا په مرگ باندې
غمجن دی. ⑪-⑫ هغه ماته وقف شوی دی. خپل ځان باید ناپاک

نه کړي او نه دې زما د سپېڅلې خپمې څخه په وتلو او هغه کور ته په ننوتلو سره چې مړی په کې وي دا خپمه ناپاکه کړي، که څه هم هغه د ده د خپل پلار مړی وي يا د مور. (۱۳) هغه بايد د داسې انجلۍ سره واده وکړي چې پېغله وي. (۱۴) هغه بايد د يوې کونډې يا طلاق شوې يا د داسې ښځې سره واده ونه کړي چې هغه بدلمنه وي، خو يوازې د خپلې قبيلې څخه د يوې پېغلې سره دې واده وکړي. (۱۵) که نه، نو د هغه اولادونه چې بايد سپېڅلي وي، هغوی به ناپاک وي. زه څښتن يم او ما هغه د لوی کاهن په توگه غوره کړی دی.»

(۱۶) څښتن موسی ته وويل: (۱۷) «هارون ته ووايه چې ستا د اولادې څخه هېڅ يو سړی چې جسماني عیبونه ولري، نه شي کولای چې ماته د خوړو نذرانه وړاندې کړي. دا خبره به تل تر تله عملي کيږي. (۱۸) هېڅ يو سړی چې جسماني عیبونه په کې وي، نه شي کولای چې هغه نذرانه وړاندې کړي لکه څوک چې پروند وي، گوډ وي، بدشکله يا بې ډوله وي، (۱۹) د چا لاس يا پښه چې معيوبه وي، (۲۰) څوک په ملا باندې کړوپ وي يا ټيټ قدی

وي، څوك چې د سترگې يا د پوستکي په ناروغۍ اخته وي او څوك چې خصي وي. (۲۱) د هارون کاهن د اولادې څخه هېڅ يو سړی چې کوم جسماني عیبونه په کې وي، نه شي کولای چې ماته د خوړو يوه داسې نذرانه وړاندې کړي چې په اور باندې تيارېږي. (۲۲) داسې سړی کولای شي چې هغه خواړه وخورې چې ماته وړاندې شوي وي، يعنې د خوړو سپېڅلې نذرانه او د خوړو ډېره سپېڅلې نذرانه. (۲۳) خو په دې خاطر چې په هغه کې جسماني عيب دی، هغه دې سپېڅلې پردې او د قربانۍ ځای ته نژدې رانه شي او زما سپېڅلی ځای او هرڅه چې په کې دي هغه دې نه ناپاکه کوي، ځکه چې زه څښتن يم او کاهنان سپېڅلي کوم.»

(۲۴) نو موسی دا هرڅه هارون او د هغه زامنو او ټولو اسراييليانو ته وويل.

د نذرانو سپېڅلتوب

① خښتن موسی ته وویل: ② «هارون او د هغه زامنو ته ووايه چې د هغو پاكو نذرانو درناوی وكړي چې اسراييليان يې ماته وقف كوي، ترڅو هغوی زما سپېڅلی نوم سپك نه كړي. زه خښتن یم. ③ كه چېرې ستاسو د اولادې څخه كوم يو د ناپاكۍ په حال كې هغو سپېڅلو نذرانو ته ورنژدې شي چې د اسراييلو قوم ماته وقف كړې دي، هغه بيا هېڅكله د قربانۍ په ځای كې خدمت نه شي كولاى. دا خبره به تل تر تله عملي كېږي. زه خښتن یم.

④ كه چېرې د هارون د اولادې څخه كوم يو د پوستكي په ساري ناروغۍ اخته وي يا د بدن څخه يې زوه راوځي، هغه تر هغه وخته پورې دا پاكې نذرانې نه شي خوړلى، ترڅو پورې چې پاك نه شي. هر كاهن چې داسې كوم شي ته لاس وروړي چې د مړي سره د لگېدلو په وسيله ناپاك شوى وي يا كه چېرې د كاهن څخه مني ووځي، ⑤ يا كه چېرې هغه په ناپاك حيوان يا ناپاك كس باندې لاس وهلى وي، نو هغه ناپاك كېږي. ⑥ هر كاهن چې دغو شيانو ته لاس وروړي هغه به ناپاك شي، نو هغه تر

مانبامه پورې ناپاک پاتې کېږي. بياهم هغه پاکې نذرانې نه شي خوړلی، ترڅو پورې چې غسل ونه کړي. ⑦ کله چې لمر پرېوځي، هغه به پاک شي او له هغې څخه وروسته هغه کولای شي چې پاکې نذرانې وخورې، ځکه چې دا د هغه خواږه دي. ⑧ هغه دې د داسې حيوان غوښه ونه خوري چې په خپل مرگ مړ شوی وي يا د وحشي حیواناتو په وسیله وژل شوی وي، په دې باندې به هغه ناپاک شي. زه څښتن یم.

⑨ ټول کاهنان دې زما د مقرراتو څخه چې هغوی ته مې ورکړي دي، پیروي وکړي. که نه، نو هغوی به گناهکاران او مړه شي، ځکه چې هغوی سپېڅلو مقرراتو ته په سپکه سترگه کتلي دي. زه څښتن یم چې هغوی سپېڅلي کوم.

⑩ څوک چې د کاهن د کورنۍ غړی نه وي، هغه پاکې نذرانې نه شي خوړلی. د کاهن مېلمه يا مزدور هم هغه نه شي خوړلی. ⑪ خو که چېرې یو کاهن په خپلو پیسو باندې یو غلام اخیستی وي يا که چېرې یو غلام د هغه په کورنۍ کې زېږېدلی وي، هغه

غلام کولای شي چې هغه خواړه وځوري. (۱۲) که چېرې د یو کاهن لور د یو داسې سړي سره واده وکړي چې هغه کاهن نه وي، هغه نه شي کولای چې پاکې نذرانې وځوري. (۱۳) خو که چېرې د یو کاهن لور کونډه یا طلاقه شوې وي او اولادونه ونه لري او بېرته راشي او د خپل پلار په کور کې اوسېږي، هغه کولای شي چې هغه خواړه وځوري چې د هغې پلار یې د کاهن په توګه تر لاسه کوي. په هر حال د کاهن د کورنۍ د غړو څخه پرته هېڅوک نه شي کولای چې هغه وځوري.

(۱۴) که چېرې داسې خلک چې د کاهن د کورنۍ غړي نه وي په سهوې سره پاکې نذرانې وځوري، هغوی باید کاهن ته د اضافه شلو فیصدو سره پوره تاوان ورکړي. (۱۵-۱۶) کاهنان باید نورو خلکو ته اجازه ورنه کړي چې د دې پاکو نذرانو په خوړلو سره چې د اسراییلو قوم یې زما دپاره وقف کوي د هغو سپکاوی وکړي، ځکه چې په دې کار سره به هغوی ګناهکار وګڼل شي او سزا به ومومي. زه څښتن یم او هغه نذرانې سپېڅلې کوم.»

۱۷) څښتن موسی ته وویل: ۱۸) «هارون او د هغه د زامنو او ټولو اسراییلیانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: که چپرې ستاسو څخه یو کس که هغه یو اسراییلی یا یو داسې پردی کس وي چې په اسراییلو کې اوسېږي، ماته د سوځېدونکې نذرانې دپاره یو سوغات وړاندې کوي، که هغه د نذر د ورکولو په توګه وي یا د خپلې خوبنې نذرانه وي، ۱۹) تاسو باید د پادې یا رمې څخه یو نر حیوان وړاندې کړئ چې کوم عیب په کې نه وي، د دې دپاره چې هغه ستاسو په خاطر قبول شي. ۲۰) که چپرې تاسو یو داسې حیوان وړاندې کړئ چې کوم عیب په کې وي، زه څښتن به هغه قبول نه کړم. ۲۱) کله چې یو کس څښتن ته د رمې او یا پادې څخه د سلامتی نذرانه راوړي چې یو نذر ورکړي یا د خپلې خوبنې نذرانې په توګه وي، د دې دپاره چې د منلو وړ وي، نو په هغې کې باید هېڅ عیب نه وي. ۲۲) څښتن ته داسې حیوان مه وړاندې کوی چې ږوند، ګوډ یا معیوب وي، زخم ولري او یا د پوستکي په دوامداره ناروغۍ اخته وي. هغه د قربانۍ په ځای باندي د یوې داسې نذرانې په توګه مه ږدی چې په اور باندي

څښتن ته تيارېږي. (۲۳) که څه هم تاسو کولای شئ چې د خپلې خوښې نذرانې په توگه يو حيوان چې بې ډوله يا کوچنی وي وړاندې کړئ، خو هغه به د نذر په توگه قبول نه شي. (۲۴) څښتن ته هېڅ داسې حيوان مه وړاندې کوی چې خصيه يې ټکول شوې، پرېکړل شوې، زخمي شوې يا ويستل شوې وي. تاسو بايد په خپله خاوره کې داسې کار ونه کړئ. (۲۵) تاسو بايد د پرديو خلکو څخه داسې حيوانات وانخلئ چې د خوړو د نذرانو په توگه يې وړاندې کړئ. هغه به ستاسو دپاره قبول نه شي، ځکه چې هغه بې ډوله دي يا عیبونه په کې دي.»

(۲۶) څښتن موسی ته وويل: (۲۷) «کله چې يو خوسى، يو وری يا يوه وزه پيدا شي، د خپلې مور سره دې اووه ورځې پاتې شي. له اتمې ورځې څخه به هغه د يوې داسې نذرانې په توگه د منلو وړ وي چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي. (۲۸) يوه غوا او د هغې خوسى يا يوه مېړه او د هغې وری يا يوه وزه او د هغې بچى په يوه ورځ مه حلالوئ. (۲۹) کله چې تاسو څښتن ته د شکرانې يوه نذرانه قرباني کوئ، نو د مقرراتو څخه پيروي وکړئ، ترڅو

هغه ستاسو په خاطر قبوله شي. (۳۰) هغه بايد په هماغه ورځ
وخوړل شي، د هغې څخه تر سهاره پورې هېڅ شي مه پرېږدئ.
زه څښتن يم.

(۳۱) زما د حکمونو څخه پيروي وکړئ. زه څښتن يم. (۳۲) زما
سپېڅلی نوم مه سپکوی. د اسراييلو ټول قوم بايد د دې خبرې
اقرار وکړي چې زه سپېڅلی يم. زه څښتن يم چې تاسو سپېڅلي
کوم (۳۳) او تاسو مې د دې دپاره له مصر څخه راوويستلئ چې
ستاسو خدای اوسم. زه څښتن يم.»

مذهبي اخترونه

(۱) څښتن موسی ته وویل: (۲) «د اسراييلو خلکو ته ووايه
چې ما ستاسو دپاره څو مذهبي اخترونه ټاکلي دي چې سره
راتول شئ او زما عبادت وکړئ. (۳) تاسو د خپل کار دپاره شپږ
ورځې لرئ، خو اوومه ورځ چې د سبت ورځ ده، د آرام کولو
دپاره ده. په هغه ورځ کار مه کوئ، خو د عبادت دپاره راتول

شع. دا مهمه نه ده چې چپړته اوسپړئ، سبت د خښتن ورځ ده.
④ دغه اخترونه بايد په ټاکل شويو وختونو کې اعلان کړئ.

د فسحې او د فطيرې ډوډۍ اختر

(شمېر ۲۸: ۱۶-۲۵)

⑤ خښتن ته د درناوي کولو دپاره د فسحې د اختر لمانځل
هر کال د لومړۍ مياشتې په څوارلسمه ورځ د لمړپرپواته په
وخت کې پيل کيږي. ⑥ په پنځلسمه ورځ د فطيرې ډوډۍ اختر
پيل کيږي او اووه ورځې دوام کوي. تاسو بايد په دې موده کې
فطيره ډوډۍ وخورئ. ⑦ د دغو ورځو څخه په لومړۍ ورځ د
عبادت دپاره سره راټول شئ او هېڅ خپل ورځنی کار مه کوئ.
⑧ اووه ورځې هغه نذرانې وړاندې کړئ چې خښتن ته په اور
باندي تيارېږي او په اوومه ورځ به بيا د عبادت دپاره سره راټول
شئ، خو هېڅ خپل ورځنی کار مه کوئ.»

د لومړني حاصل اختر

⑨ خښتن موسی ته وویل: ⑩ «د اسرایلیانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: کله چې تاسو هغې خاورې ته چې زه یې تاسو ته درکوم ورننوځئ او فصل یې ورپیږي، نو کاهن ته لومړنی گڼې ورکړئ. ⑪ هغه دې دا گڼې د خښتن په حضور کې پورته کړي، ترڅو هغه ستاسو په خاطر قبوله شي. کاهن دې هغه د سبت د ورځې څخه وروسته په بله ورځ پورته کړي. ⑫ په هماغه ورځ یوه سوځېدونکې نذرانه هم خښتن ته قرباني کړئ، یعنې یو وری چې یو کلن وي او هېڅ عیب په کې نه وي. ⑬ د هغې سره به تاسو د دوو کیلوگرامو بنو اوږو د غلې دانې یوه نذرانه چې د زیتونو تېل ورسره گډ وي وړاندې کړئ. دا یوه داسې نذرانه ده چې په اور باندې خښتن ته تیارېږي او بوی یې په هغه باندې بڼه لگېږي. همدارنگه د هغې سره به تاسو د خښلو د نذرانې په توگه یو لیتر د شرابو نذرانه هم وړاندې کړئ. ⑭ ترڅو پورې چې تاسو خدای ته دا نذرانه راوړئ نه وي، نو نوې

غلې دانې هېڅ مه خورئ. که هغه خامې وي، نينې شوې وي، يا ډوډۍ ورڅخه پخه شوې وي هغه دې ونه خوړل شي. په دې قانون باندې دې د تل دپاره ستاسو د ټولو نسلونو له خوا عمل وشي.

د لو کولو اختر

(شمېر ۲۸:۲۶ - ۳۱)

⑮ د سبت د ورځې په سبا چې تاسو په کې څښتن ته د وړاندې کولو دپاره خپلې گېډۍ راوړئ، پوره اووه هفتې وشمېرئ.

⑯ په پنځوسمه ورځ، يعنې هغه ورځ چې د اووم سبت څخه وروسته وي، د نوي حاصل څخه څښتن ته د غلې دانې بله نذرانه وړاندې کړئ. ⑰ هره کورنۍ دې دوه ډوډۍ راوړي چې ماته د وقف کولو دپاره پورته ونيول شي. هره يوه دې د دوو کيلوگرامو بنو اوږو څخه پخه شوې وي او خميره هم په کې وي. دا به څښتن ته د لومړنيو رېبل شويو غلو دانو د نذرانې په توگه وړاندې

شي. ١٨ قوم دې د ډوډۍ سره اووه يو كلن وري، يو غويي او دوه پسونه وړاندې كړي، د دغو څخه دې په يو كې هم كوم عيب نه وي. دا به د غلې دانې او د څنبلو د نذرانې سره څښتن ته يوه سوځېدونكې نذرانه وي، يوه داسې نذرانه چې بوي يې په څښتن باندې ښه لگيږي. ١٩ بيا د گناه د نذرانې دپاره يو سپرلي او د سلامتۍ د نذرانې دپاره دوه يو كلن وري قرباني كړئ. ٢٠ كاهن دې هغه ډوډۍ چې د لومړنيو رېبل شويو غلو دانو ښه ده، د دوه وريو سره څښتن ته د وقف كېدلو په خاطر پورته ونيسي. دا څښتن ته يوه سپېڅلې نذرانه ده چې بايد كاهنانو ته ورکړل شي. ٢١ تاسو بايد په هماغه ورځ د عبادت دپاره سره راټول شئ او هېڅ ورځنۍ كار ونه كړئ. هر چېرته چې ستاسو اولاده اوسېږي، دا مقررات دې تل تر تله مراعت كړي.

٢٢ كله چې تاسو د خپلو ځمكو حاصلات لو كوي، نو هغه د پټيو تر غاړو پورې مه لو كوي او هغه وږي چې د لو څخه پاتې شوي وي، هغه مه راټولوي. هغه غريبانو او پرديو خلكو ته پرېږدئ. زه ستاسو څښتن خدای يم.»

د سرنیو اختر

(شمېر ۲۹: ۱-۶)

٢٣ څښتن موسی ته وویل: «د اسراییلو قوم ته ووايه چې د هر کال د اوومې میاشتې لومړی ورځ د آرام کولو ځانگړې ورځ ده او د اسراییلو ټول خلک دې د سرنی د اواز په اورېدلو سره د عبادت دپاره سره راټول شي. ٢٥ په هماغه ورځ خپل عادي کار مه کوئ، خو څښتن ته یوه داسې نذرانه وړاندې کړئ چې په اور باندې تیارېږي.»

د کفارې ورځ

(شمېر ۲۹: ۷-۱۱)

٢٦ څښتن موسی ته وویل: «هر کال د اوومې میاشتې لسمه ورځ د کفارې ورځ ده. په هغه ورځ د عبادت دپاره سره راټول شئ او روژه ونیسئ. یوه داسې نذرانه وړاندې کړئ چې

څښتن ته په اور باندې تيارېږي. (۲۸) په هغه ورځ هېڅ کار مه کوي، ځکه چې دا د کفارې ورځ ده چې ستاسو دپاره ستاسو د څښتن خدای په حضور کې کفاره ادا کېږي. (۲۹) هر څوک چې په هغه ورځ روژه ونه نيسي بايد د خدای د قوم څخه وشړل شي. (۳۰) که چېرې څوک په هغه ورځ کوم کار وکړي، زه به په خپله هغه ووژنم. (۳۱) دا قانون ستاسو په ټوله اولاده باندې هر چپرته چې اوسېږي، عملي کېږي. (۳۲) د هغې مياشتې په نهمه ورځ د لمړپرپواته څخه نيولې د مياشتې د لسمې ورځې تر لمړپرپواته پورې دا ورځ د آرام کولو د يوې ځانگړې ورځې په توگه ولمانځئ او په دې دوران کې بايد تاسو روژه ونيسئ.»

د جونگړو اختر

(شمېر ۲۹:۱۲ - ۴۰)

(۳۳) څښتن موسی ته وويل: (۳۴) «اسراييليانو ته ووايه چې د اوومې مياشتې په پنځلسمه ورځ څښتن ته د درناوی دپاره د

جونگړو اختر پيل کيږي. هغه اووه ورځې دوام کوي. (۳۵) په دغو ورځو کې لومړۍ ورځ د عبادت دپاره سره راټول شى او خپل ورځنى کار مه کوى. (۳۶) اووه ورځې څښتن ته داسې نذرانې وړاندې کړئ چې په اور باندې تيارېږي او په اتمه ورځ بيا د عبادت دپاره سره راټول شى او د پخوا په شان نذرانه وړاندې کړئ. دا د عبادت ورځ ده او تاسو به خپل عادي کار نه کوى.

(۳۷) دا هغه اخترونه دي چې د څښتن له خوا ټاکل شوي دي. هغه داسې ولمانځئ چې سره راټول شى او هغه ډول ډول نذرانې چې په اور باندې څښتن ته تيارېږي يعنې سوځېدونکې نذرانې، د غلو دانو نذرانې، قربانۍ او د څښلو نذرانې، دا هره يوه دې په خپله مناسبه ورځ هغه ته وړاندې شي. (۳۸) دا اخترونه د سبت د ورځو څخه بېل دي او دا نذرانې د عادي سوغاتونو څخه بېلې دي، يعنې ستاسو د هغو نذرانو څخه چې د نذرونو دپاره دي او د هغو د خپلې خوښې نذرانو څخه چې څښتن ته يې ورکوى.

(۳۹) نو کله چې تاسو خپل پتي ورپيل، اووه ورځې دا اختر چې

د اوومې میاشتي په پنځلسمه ورځ پیل کیږي، ولمانځئ. لومړی ورځ به د آرام کولو ورځ وي او اتمه ورځ به هم د آرام کولو ورځ وي. (۴۰) په لومړۍ ورځ تاسو د خپلو ونو څخه ډېره بڼه مېوه، د خرما د ونې څانگې، پانې لرونکې څانگې او د سیند د غاړو څخه ولې واخلي او اووه ورځې د خپل څښتن خدای په حضور کې خوشحالي وکړئ. (۴۱) دا هر کال اووه ورځې څښتن ته د درناوي دپاره د یو اختر په توګه ولمانځئ. ستاسو راتلونکې اولاده دې تل ترته د دې قانون څخه پیروي وکړي. هغه په اوومه میاشت ولمانځئ. (۴۲) د اسراییلو ټول خلک باید اووه ورځې په جونګرو کې واوسېږي، (۴۳) ترڅو ستاسو اولاده په دې پوه شي کله چې ما د اسراییلو قوم د مصر څخه راوویست، هغوی مې دې ته مجبور کړل چې په ساده جونګرو کې واوسېږي. زه ستاسو څښتن خدای یم.»

(۴۴) نو په دې ډول موسی د اسراییلو خلکو ته لارښوونه وکړه چې د څښتن اخترونه ولمانځي.

د خراغونو ساتنه کول

(هجرت ۲۷: ۲۰-۲۱)

① خښتن موسی ته وویل: ② «اسراييليانو ته امر وکړه چې د هغو خراغونو دپاره چې په سپېڅلي خېمه کې دي د زيتونو سوچه تېل راوړي، ترڅو هغه په دوامداره توگه بل وساتل شي. ③ هارون دې هر ماښام هغه بل کړي او هغه دې تر سهاره پورې د خښتن په حضور کې د پردې څخه دباندې د لوظ د صندوق په مخکې چې په ډېر سپېڅلي ځای کې دی، بل وساتي. دا حکم دې د تل دپاره مراعت شي. ④ هارون بايد په هغو خراغونو باندې پام وکړي چې د سوچه سرو زرو په خراغدان باندې دي او وگوري چې هغه په منظمه توگه د خښتن په حضور کې بل وي.

هغه ډوډۍ چې خدای ته وړاندې کيږي

⑤ څلورويشت کيلوگرامه ښه اوږه واخله او دولس ډوډۍ

ورځخه پخې کړه. ⑥ دا ډوډۍ په دوه قطارونو کې چې په هر قطار کې شپږ ډوډۍ وي، په هغه مېز باندې کېږده چې په سوچه سرو زرو پوښل شوی دی او د څښتن په حضور کې دی. ⑦ په هر قطار باندې لږه سوچه او قیمتي خوشبويي واچوه چې دا خوشبويي به څښتن خدای ته په اور باندې د تيارېدونکې نذرانې د يوې نښې په شان وي چې د ډوډۍ په ځای وړاندې کېږي. ⑧ دا ډوډۍ دې په هر سبت کې د څښتن په حضور کې کېښودل شي. دا د تل دپاره د اسراييلو دنده ده. ⑨ دا ډوډۍ د هارون او د هغه د اولادې ده. هغوی دې هغه په يو سپېڅلي ځای کې وخوري، ځکه چې دا د هغو نذرانو يوه ډېره سپېڅلې برخه ده چې څښتن ته په اور باندې تيارېږي.»

د کفر ويلو او د قتل دپاره سزاګانې

⑩-⑪ يو سړی ؤ چې پلار يې مصري او مور يې اسراييلي وه چې شلوميت نومېدله، هغه د دبري لور وه چې د دان د قبيلې

څخه ؤ. دغه سړي په کمپ کې د يو اسراييلي سره شخړه وکړه. د شخړې په وخت کې هغه څښتن ته ښکښلې وکړې، نو هغوی دا سړی موسی ته راوست. ١٢ هغه يې تر څارنې لاندې وساته او څښتن ته يې انتظار کاوه چې دوی ته ووايي چې د هغه سره څه وکړي.

١٣ بيا څښتن موسی ته وويل: ١٤ «کفر ويونکی د کمپ څخه دباندې وباسه. هرچا چې د هغه ښکښلې چې څښتن ته يې کړې دي اورېدلې وي، خپل لاسونه دې د هغه په سر باندې کېږدي او ټول قوم دې هغه سنگسار کړي. ١٥ اسراييليانو ته ووايه: که چېرې څوک خدای ته ښکښلې وکړي، نو هغه به د خپلو بدو سزا وويني. ١٦ هرڅوک چې د څښتن په نوم کفر ووايي، بايد ووژل شي. ټول قوم بايد هغه سنگسار کړي. که هغه يو پردی کس وي يا اسراييلي وي، کله چې هغه د خدای په نوم کفر ووايي، بايد ووژل شي.

١٧ هرڅوک چې قتل وکړي، بايد ووژل شي ١٨ او هرڅوک

چې د بل چا حیوان ووژني، باید تاوان یې ورکړي. قانون دا دی چې د ژوند په بدل کې ژوند واخیستل شي.

①۹ که چېرې یو څوک یو بل کس ټپي کړي، هرڅه چې هغه کړي وي، هماغه شان عمل به ورسره کيږي. ②۰ که چېرې تاسو د چا یو هدوکې مات کړئ، ستاسو یو هدوکې به مات شي. که چېرې تاسو د چا یوه سترگه وباسئ، ستاسو یوه سترگه به وویستل شي. که چېرې تاسو د چا یو غاښ مات کړئ، ستاسو یو غاښ به مات شي. څنگه چې تاسو یو بل کس ټپي کړئ، تاسو سره به په بدل کې هماغه شان کار کيږي. ②۱ هرڅوک چې یو حیوان ووژني تاوان به یې ورکوي، خو څوک چې یو انسان ووژني، هغه به ووژل شي. ②۲ دا قانون په تاسو ټولو باندې عملي کيږي، یعنې په اسرایلیانو او په هغو پرديو خلکو باندې چې ستاسو په منځ کې اوسېږي، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای یم.»

②۳ کله چې موسی د اسراییلو قوم ته دا خبرې وکړې، هغوی

دا سړی د کمپ څخه دباندې وویست او سنگسار یې کړ. په دې ډول د اسراییلو قوم هغه څه وکړل چې څښتن یې موسی ته امر کړی ؤ.

اووم کال

(تثنیه ۱:۱۵-۱۱)

① د سینا په غره باندې څښتن موسی ته وویل: ② «د»

اسراییلیانو سره خبرې وکړه او ورته ووايه: کله چې تاسو هغې خاورې ته چې زه یې درکوم ورننوځئ، باید څښتن ته د درناوي په خاطر هر اووم کال د ځمکې د کرلو څخه ډډه وکړئ. ③ شپږ کاله خپل پټي وکړئ او شپږ کاله د خپلو انګورو د تاګونو څانګې اصلاح کړئ او حاصلات یې راټول کړئ. ④ خو په اووم کال دې ځمکه بیخي شاړه پاتې شي، دا به څښتن ته وقف شوی کال وي. په دې کال کې خپل پټي مه کړئ او د خپلو انګورو د تاګونو څانګې مه اصلاح کوئ. ⑤ هغه غلې دانې مه رپیی چې بې له

کرلو په خپله راشنې کيږي او د خپلو هغو ټاکونو څخه انګور مه راتولوی چې خانګې يې اصلاح شوې نه وي. دا يو کال دی چې ځمکه په کې بيخي شاړه پاتې کيږي. (۶-۷) خو بياهم تاسو، ستاسو غلامان، ستاسو مزدوران او هغه پردي خلک چې ستاسو په منځ کې اوسېږي او همدارنګه ستاسو اهلي او وحشي حيوانات کولای شي هغه څه چې په ځمکه کې راشنه کيږي، وخوري.

د بېرته ورکولو کال

۸) اووه ځلې اووه کاله وشمېرئ، چې ټول نهه څلوېښت کاله کيږي. ۹) بيا د اوومې مياشتې په لسمه ورځ چې د کفارې ورځ ده، په ټول وطن کې سرنې ووهئ. ۱۰) په دې ډول به تاسو پنځوسم کال سپېڅلی کال وګڼئ او د وطن ټولو اوسېدونکو ته به ازادي اعلان کړئ. د دې کال په دوران کې به هغه ټول جايداد چې خرڅ شوی وي، خپل اصلي خاوند يا د هغه اولادې ته بېرته ورکړل شي او هرڅوک چې د غلام په توګه خرڅ شوی وي،

خپلې کورنۍ ته به ورستون شي. (۱۱) پنځوسم کال به ستاسو دپاره د بېرته ورکولو کال وي. تاسو خپلې ځمکې ونه کړئ او هغه غلې دانې ونه رپيئ چې په خپله راشنې کيږي او د خپلو هغو ټاکونو څخه انگور مه راټولوي چې ځانگې يې اصلاح شوې نه وي. (۱۲) د بېرته ورکولو ټول کال به ستاسو دپاره پاک وي، تاسو به يوازې هغه څه خورئ چې په پټي کې په خپل سر راشنه کيږي.

(۱۳) په دې کال کې به هغه ټول جايداد چې خرڅ شوی وي، خپل اصلي خاوند ته بېرته ورکړل شي. (۱۴) که چېرې تاسو په خپل يو هېوادوال باندې ځمکه خرڅه کړئ يا يې ورڅخه واخلي، د يو بل څخه گټه مه اخلئ. (۱۵) د ځمکې بيه دې د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب شي چې د بېرته ورکولو د بل کاله پورې په کې دا ځمکه حاصل ورکولای شي. (۱۶) که چېرې کلونه ډېر وي، نو بيه به يې لوړه وي، خو که چېرې کلونه کم وي، نو بيه به يې ټيټه وي، ځکه چې څه چې خرڅيږي هغه به د فصلونو د شمېر له مخې وي. (۱۷) د يو بل څخه گټه مه اخلئ خو زما څخه ووېرېږئ، ځکه چې زه ستاسو څښتن خدای يم.

په اووم کال به خدای خوراک تیاروي

۱۸ د خښتن د ټولو فرمانونو او قوانینو څخه پیروي وکړئ، ترڅو په دې خاوره کې په امن سره ژوند وکړئ. ۱۹ ځمکه به خپل حاصلات ورکړي او تاسو چې هرڅه غواړئ د خوړلو دپاره به یې ولرئ او په امن کې به ژوند کوئ.

۲۰ خو کېدای شي چې تاسو پوښتنه وکړئ: که چېرې مونږ څه شی ونه کړو او حاصل راټول نه کړو، نو په اووم کال به څه شی وخورو؟ ۲۱ زه به په شپږم کال تاسو ته داسې برکت درکړم چې ځمکه به د درېو کلونو دپاره پوره حاصل ورکړي. ۲۲ کله چې تاسو د اتم کال په دوران کې خپلې ځمکې وکړئ، د هغو حاصلاتو څخه به خواړه خورئ چې د شپږم کال په دوران کې راټول شوي وو او په نهم کال کې به هغه خواړه وخورئ چې تاسو په اتم کال کې کرلي دي.

د جايداد بېرته ورکول

٢٣) تاسو بايد خپله ځمکه د تل دپاره خرڅه نه کړئ، ځکه چې دا ستاسو نه ده. هغه ځمکه زما ده او تاسو په کې د هغو پرديو خلکو په شان يئ چې کولای شي د هغې څخه يوازې گټه واخلي.

٢٤) کله چې ځمکه خرڅېږي، د هغې اصلي خاوند حق لري چې هغه بېرته په بيه واخلي. ٢٥) که چېرې ستاسو اسراييليانو څخه يو کس غريب شي او مجبور شي چې د خپلې ځمکې څخه يو څه ځمکه خرڅه کړي، د هغه ډېر نژدې خپلوان بايد هغه بېرته واخلي. ٢٦) که چېرې يو کس يو خپلوان هم ونه لري چې هغه بېرته واخلي، کېدای شي چې هغه وروسته شتمن شي او پوره پيسې ولري چې هغه بېرته واخلي. ٢٧) نو په داسې حالت کې هغه بايد د حاصلاتو بيه د هغو کلونو دپاره معلومه کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کاله پورې پاتې وي او د هغو پيسې دې هغه کس ته ورکړي چې ورباندې چې هغه خرڅه شوې وي. بيا هغه

کولای شي چې بېرته خپله ځمکه واخلي. (۲۸) خو که چېرې اصلي خاوند نه شي کولای چې هغه ځمکه بېرته په بیه واخلي، نو هغه به د بېرته ورکولو د راتلونکي کال پورې د نوي خاوند وي. د بېرته ورکولو په کال به هغه بېرته خپل اصلي خاوند ته ورکړل شي.

(۲۹) که چېرې یو کس په دېوال لرونکي بنا کې یو کور خرڅ کړي، دا حق لري چې د لومړي کال په ټول دوران کې د خرڅېدلو د نېټې څخه را په دې خوا هغه بېرته واخلي. (۳۰) خو که چېرې هغه په دې کال کې بېرته وانخلي، د هغه د بېرته اخیستلو حق له لاسه ورکوي او هغه کور د اخیستونکي او د هغه د اولادې تلپاتې ملکیت کېږي. هغه به د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورنه کړای شي. (۳۱) خو کوم کورونه چې په بې دېواله کلیو کې دي، په هغو باندې دې د پټیو په شان کار وشي. اصلي خاوند حق لري چې هغه بېرته واخلي او هغه دې د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورکړای شي. (۳۲) لایوان دا حق لري چې خپل جايداد په هغو بناونو کې چې هغوی ته ورکړل شوي دي، په هر وخت کې

بېرته په بيه واخلي. (۳۳) که چېرې يو لاوي د دغو ښارونو څخه په يو ښار کې يو کور خرڅ کړي او بېرته يې وانخلي، هغه بايد د بېرته ورکولو په کال کې بېرته ورکړای شي، ځکه چې د اسراييلو د قوم په منځ کې چې لاويان په خپلو ښارونو کې کوم کورونه لري، هغه د هغوی تلپاتې ملکيت دی. (۳۴) خو هغه څرخايونه چې د لاويانو د ښارونو په شاوخوا کې دي، هغه به هېڅکله خرڅ نه شي. دا د تل دپاره د هغوی ملکيت دی.

غريبانو ته پورونه ورکول

(۳۵) که چېرې يو اسراييلي چې تاسو سره نژدې اوسېږي غريب شي او خپل ځان ونه شي ساتلی، تاسو بايد د هغه سره داسې مرسته وکړئ لکه څنگه يې چې د يو پردي يا موقتي اوسېدونکي سره کوئ، ترڅو هغه وکولای شي چې ستاسو په خوا کې واوسېږي. (۳۶) د يو اسراييلي څخه هېڅ سود مه اخلي، خو د خپل خدای څخه ووپېرئ، ترڅو ستاسو هېوادوال وکولای شي چې

ستاسو په خوا کې واوسېږي. (۳۷) په هغو پیسو باندې چې تاسو یې ورته په پور ورکوی د هغوی څخه سود مه اخلئ او په هغو خوړو باندې چې تاسو یې ورباندې خرڅوئ، گټه مه اخلئ. (۳۸)

زه ستاسو څښتن خدای یم چې تاسو مې د مصر څخه راوویستلئ، ترڅو د کنعان ځمکه درکړم او ستاسو خدای اوسم.

د غلامانو ازادول

(۳۹) که چېرې یو اسرایلی چې تاسو سره نژدې اوسېږي دومره غریب شي چې خپل ځان په تاسو باندې د غلام په توگه خرڅ کړي، تاسو به په هغه باندې د غلامانو کار نه کوئ. (۴۰) د هغه سره دې د مزدور یا هغه موقتي اوسېدونکي په شان چلند وشي چې ستاسو په منځ کې اوسېږي. هغه اسرایلی دې د بېرته ورکولو تر بل کاله پورې ستاسو خدمت وکړي. (۴۱) په هغه وخت کې به هغه او د هغه اولادونه ستاسو څخه لار شي او خپلې کورنۍ او د خپلو نیکونو ملکیت ته به ورستانه شي. (۴۲) اسرایلیان زما غلامان دي

چې ما د مصر څخه راوويستل. په دې خاطر بايد هغوی د
 غلامانو په توگه خرڅ نه شي. (۴۳) د خپل خدای څخه ووپرېږئ او
 د هغوی سره سخت چلند مه کوئ. (۴۴) که چېرې تاسو غلامانو ته
 اړتيا لرئ، کولای شئ چې د خپل شاوخوا قومونو څخه يې په بيه
 واخلي. (۴۵) همدارنگه تاسو کولای شئ چې ځينې پردي خلک
 چې ستاسو په منځ کې اوسېږي او د هغوی اولادونه چې ستاسو
 په خاوره کې پيدا شوي دي هم په بيه واخلي. هغوی به ستاسو
 ملکيت شي. (۴۶) وروسته تاسو هغوی خپلو اولادونو ته د ميراث
 په توگه پرېښودلی شئ او د ټول عمر دپاره ورڅخه غلامان
 جوړولی شئ. خو د خپلو اسراييليانو سره بايد سخت چلند ونه
 کړئ.

(۴۷) فرض کړئ يو پردی يا يو داسې موقتي اوسېدونکی چې
 ستاسو په منځ کې اوسېږي شتمن شي، خو کوم اسراييلي غريب
 شي او خپل ځان په هغه پردی کس يا د هغه کس د کورنۍ په
 غړي باندې د غلام په توگه خرڅ کړي. (۴۸) هغه د خرڅېدلو څخه
 وروسته بياهم حق لري چې بېرته په بيه واخيستل شي. يو ورور،

٤٩ يا يو تره يا يو د تره زوى يا يو بل نژدې خپلوان يې بېرته
 اخيستلى شي. که چېرې هغه په خپله پوره پيسې لاسته راوړي،
 خپله ازادي په خپله اخيستلى شي. ٥٠ هغه بايد د هغه چا سره
 چې دى يې اخيستى دى مشوره وکړي او د هغه وخت څخه چې
 خپل ځان يې خرڅ کړى و د بېرته ورکولو د بل کاله پورې کلونه
 دې وشمېري او د هغه د ازادېدلو بيه دې د پاتې کلونو د هغه نرخ
 له مخې وي چې يو مزدور ته د هغو کلونو د شمېر په حساب
 ورکول کېږي. ٥١-٥٢ که چېرې د بېرته ورکولو تر کاله پورې زياته
 موده پاتې وي، هغه به د خپلې ازادې دپاره زياتې پيسې ورکوي
 او که چېرې لږه موده پاتې وي، نو لږې پيسې به ورکوي ٥٣ د
 هغه سره دې د داسې مزدورانو په شان چلند وشي چې د کال په
 حساب اجيران نيول کېږي. تاسو بايد وگورئ چې د هغه خاوند د
 هغه سره سخت چلند ونه کړي. ٥٤ حتى که چېرې هغه په دغو
 طريقو ازاد نه شي، د بېرته ورکولو په راتلونکي کال بايد هغه او د
 هغه اولادونه ازاد شي. ٥٥ دا ځکه چې اسراييليان زما غلامان دي
 چې ما د مصر څخه راوويستل. زه د هغوى څښتن خداى يم.»

د اطاعت کولو دپاره برکتونه

(تثنیه ۷:۱۲-۲۴، ۱:۲۸-۱۴)

① خښتن وویل: «د خپلو ځانونو دپاره بتان، مجسمې یا د تیرو ستنې مه جوړوئ چې د هغو عبادت وکړئ. زه ستاسو خښتن خدای یم. ② د سبت د ورځې څخه پیروي وکړئ او د هغه ځای درناوی وکړئ چې زما عبادت په کې کیږي. زه خښتن یم.»

③ که چېرې تاسو زما د فرمانونو څخه پیروي وکړئ او زما امرونو ته غاړه کېږدئ، ④ نو زه به په سم وخت په تاسو باندې باران ورووم، ترڅو ځمکه حاصلات ورکړي او ونې مېوې ونیسي. ⑤ ستاسو فصلونه به دومره پرېمانه شي چې ستاسو د غلو دانو غوبل به تر هغې پورې دوام وکړي، ترڅو د انګورو د راټولولو وخت راشي او ستاسو د انګورو د حاصل راټولولو به تر هغه وخته پورې دوام وکړي، ترڅو د غلو دانو د کرلو وخت

راورسپري. هرڅه چې تاسو يې غواړئ، هغه به وخورئ او په خپله خاوره کې به په امن سره واوسېږئ.

- ⑥ زه به ستاسو خاورې ته ارامي راولم او تاسو به بې د چاله وپرې خوب کولای شئ. زه به د هغې خاورې څخه خطرناک حیوانات لېرې کړم او هلته به نور جنگ نه وي. ⑦ تاسو به په خپلو دښمنانو باندې بريالي شئ او په جگړه کې به يې ووژنئ. ⑧ ستاسو پنځه تنه به وکولای شي چې سلو تنو ته ماتې ورکړي او ستاسو سل تنه به وکولای شي چې لسو زرو تنو ته ماتې ورکړي. ⑨ زه به تاسو ته برکت درکړم او ډېر اولادونه به درکړم او په هغه لوظ باندې به ودرېږم چې تاسو سره مې کړی دی. ⑩ ستاسو حاصلات به دومره پرېمانه شي چې هغه به تر کاله پورې ورسپري او حتی څه چې د زاړه حاصل څخه پاتې دي هغه به لېرې وغورځوئ، ترڅو د نوي حاصل دپاره ځای پيدا شي. ⑪ زه به راشم او ستاسو په منځ کې به اوسېږم او هېڅکله به ستاسو څخه کرکه ونه کړم. ⑫ زه به تاسو سره مل یم او ستاسو خدای به یم او تاسو به زما قوم یئ. ⑬ زه ستاسو څښتن خدای یم چې

تاسو مې د مصر څخه راوويستلې، ترڅو نور د مصريانو غلامان ونه اوسئ. ما ستاسو د غلامۍ جغونه مات کړل او تاسو ته مې د دې توان درکړ چې په سرلوړۍ سره واوسېږئ.»

د سرغړونې سزا

(تثيه ۲۸: ۱۵-۶۸)

۱۴) څښتن وويل: «خو که چېرې زما امر ونو ته غاړه کېږدئ، نو تاسو ته به سزا درکړل شي. ۱۵) که چېرې تاسو زما د قوانينو او حکمونو د منلو څخه انکار وکړئ او هغه لوظ مات کړئ چې تاسو سره مې کړی دی، ۱۶) نو زه به تاسو ته داسې سزا درکړم: په تاسو باندې به افت نازل کړم، داسې ناروغي چې د علاج وړ نه وي او تېې چې تاسو به پرانده کړي او ستاسو ژوند به خراب کړي. تاسو به خپل فصلونه وکړئ، خو هېڅ گټه به درته ونه رسوي، ځکه چې څه چې تاسو کړئ ستاسو دښمنان به يې وخورې. ۱۷) زه به ستاسو په خلاف شم، ترڅو ستاسو دښمنان

تاسو ته ماتې درکړي او هغوی چې ستاسو څخه کرکه کوي، په تاسو باندې به حکومت کوي. تاسو به دومره وپرېږئ چې بې له دې چې څوک مو تعقیب کړي، تاسو به تښتئ.

۱۸) که چېرې د دغو ټولو شیانو څخه وروسته بیا هم ماته غوږ ونه نیسئ، زه به تاسو ته ستاسو د گناهونو په خاطر اووه چنده زیاته سزا درکړم. ۱۹) زه به ستاسو سخت غرور مات کړم. هېڅ باران به نه وي او ستاسو ځمکه به وچه شي او د اوسپنې په شان به کلکه شي. ۲۰) ستاسو ټول زیار او زحمت به تاسو ته هېڅ گټه ونه رسوي، ځکه چې ستاسو ځمکه به فصلونه نه کوي او ونې به مپوه ونه نیسي. ۲۱) که چېرې تاسو زما په خلاف اوسئ او ماته غوږ ونه نیسئ، زه به بیا ستاسو سزا اووه چنده زیاته کړم. ۲۲) زه به ستاسو منځ ته وحشي حیوانات درولپرېم او هغوی به ستاسو اولادونه ووژني، ستاسو حیوانات به له منځه یوسي او ستاسو شمېر به دومره کم کړي چې لارې به مو خوشې پاتې شي.

۲۳) که چېرې د دغو ټولو سزاگانو سره سره زما خبرو ته غوږ

ونه نیسئ او زما په خلاف پاتې شی، (۲۴) زه به په خپله ستاسو په خلاف شم او تاسو ته به له مخکې څخه اووه چنده سخته سزا درکړم. (۲۵) زه به په تاسو باندې جنګ راولم د دې په خاطر چې تاسو ته د خپل لوظ د ماتولو دپاره سزا درکړم او که چېرې تاسو د خوندي پاتې کېدلو دپاره په خپلو ښارونو کې راټول شی، زه به په تاسو باندې ناعلاجې ناروغی نازلې کړم او تاسو به مجبور شی چې خپلو دښمنانو ته تسلیم شی. (۲۶) زه به په تاسو باندې خواږه بند کړم چې لس ښځې به په یو تنور ډوډی پخوي. ستاسو جیره به دومره کمه کړم چې کله تاسو هغه ټوله وخورئ، بیا به هم ماږه نه شی.

(۲۷) که چېرې له دې سره سره بیا هم تاسو ماته غوږ ونه نیسئ او زما په خلاف پاتې شی، (۲۸) بیا به زه په تاسو باندې خپل غضب نازل کړم او ستاسو سزا به له پخوا څخه اووه چنده زیاته کړم. (۲۹) ستاسو لوږه به دومره زیاته شي چې خپل اولادونه به وخورئ. (۳۰) زه به ستاسو سیمه بیز عبادت ځایونه او د خوشبویی د سوځولو ځایونه له منځه یوسم. مړي به مو ستاسو په بې ساه

بتانو باندې وغورځوم. زه به ستاسو څخه کرکه وکړم. (۳۱) ستاسو
 بناړونه به په کنډوالو بدل کړم، ستاسو عبادت ځایونه به له منځه
 یوسم او ستاسو قربانۍ به قبولې نه کړم. (۳۲) زه به ستاسو وطن
 داسې وړان کړم چې کله ستاسو دښمنان هغه ونیسي، نو دې
 وړانۍ ته به هک حیران پاتې شي. (۳۳) زه به په تاسو باندې جنگ
 راولم او تاسو به په پردیو هېوادونو کې خپاره کړم. ستاسو ځمکه
 به خوشې پاتې شي او بناړونه به مو په کنډوالو بدل شي. (۳۴-۳۵) بیا
 به ځمکه د شاپرې پاتې کېدلو د کلونو څخه چې تاسو پریښې نه
 وه، گټه واخلي. نو ترڅو پورې چې تاسو د خپلو دښمنانو په
 خاوره کې په جلاوطنۍ کې اوسېږئ، هغه به خوشې او شاپره پاتې
 شي.

(۳۶) ستاسو هغه خلک چې په جلاوطنۍ کې دي، د هغوی په
 زړونو کې به داسې وپره واچوم چې د هغې پانې له اواز څخه به
 هم تښتي چې باد یې رپوي. هغوی به داسې مندې وهي لکه
 څوک چې یې په جگره کې تعقیبوي. د هغوی په څنگ کې به
 هېڅ دښمن نه وي، خو هغوی به غورځیږي. (۳۷) هېڅ څوک به

هغوی نه تعقیبوي، خو هغوی به د یو بل دپاسه غورځیږي او دا
توان به نه لري چې د خپلو دښمنانو په وړاندې ودریږي. (۳۸)
هغوی به په پردي وطن کې مړه شي او د خپلو دښمنانو خاوره به
یې ژوندي تېر کړي. (۳۹) د هغوی څخه چې څوک د خپلو
دښمنانو په خاوره کې ژوندي پاتې شي، د هغوی ژوند به ستاسو
او ستاسو د نیکونو د ګناه له امله برباد شي.

د راتلونکې دپاره هیله

(۴۰) خو ستاسو اولاده به د خپلو ګناهونو او خپلو نیکونو د
ګناهونو اقرار کوي چې زما سره یې بې وفایي او دښمني وکړه (۴۱)
او زه یې د خپل ځان په خلاف کړم، ترڅو هغوی د خپلو
دښمنانو خاورې ته وشړم. په اخر کې کله چې ستاسو د اولادې
سخت زړونه نرم شي او د خپلې ګناه دپاره سزا ومومي، (۴۲) زه به
د یعقوب، اسحاق او ابراهیم سره خپل لوظ او خپل قوم ته د
ځمکې د ورکولو وعده رایاده کړم. (۴۳) لومړی باید د دې وطن

خلک دا حَمکه پرپردي، ترخو د شاپرې پاتي کپدلو خخه گته
واخلي او هغوی بايد زما د قوانينو او فرمانونو د ردولو په سبب د
خپلو گناهونو پوره بيه ادا کړي. ^(٢٤) بياهم، کله چې هغوی د خپلو
دبمنانو په خاوره کې وي، زه به يې بيخي له منځه نه وړم. هغوی
به نه پرپردم او خپل لوظ به ورسره مات نه کړم، حُکه چې زه د
هغوی خښتن خدای یم. ^(٢٥) خو زه به د هغوی په خاطر هغه لوظ
راياد کړم چې د هغوی د نیکونو سره مې هغه وخت کړی ؤ چې
هغوی مې د مصر خخه راوويستل، د دې دپاره چې زه به د هغوی
خدای اوسم او په دې ډول مې نورو قومونو ته خپل قدرت
وروښود.»

^(٢٦) دا هغه فرمانونه، قوانين او مقررات دي چې خښتن د سينا
په غره باندي د اسراييليانو دپاره موسی ته ورکړل.

خښتن ته د سوغاتونو په هکله قوانين

١) خښتن موسی ته وويل: ^(٢) «د اسراييليانو سره خبرې

وکره او ورته ووايه چې که چپرې شوک يو بل کس د ځانگړي نذر په توگه څښتن ته وقف کړي، نو هغه کس به د لاندېنيو پيسو په ورکولو سره ازاد شي: (۷-۳) د سپېڅلي ځای د معيار له مخې:

- - بالغ نارينه چې عمر يې د شلو کالو څخه تر شپېتو کالو پورې وي: ۵۰ د سپينو زرو سکې.
- - بالغه ښځه: ۳۰ د سپينو زرو سکې.
- - ځوان نارينه چې عمر يې د پنځو څخه تر شلو کالو پورې وي: ۲۰ د سپينو زرو سکې.
- - ځوانه ښځينه: ۱۰ د سپينو زرو سکې.
- - ماشوم چې عمر يې د يوې مياشتې څخه تر پنځو کالو پورې وي: ۵ د سپينو زرو سکې.
- - ماشومه: ۳ د سپينو زرو سکې.
- - هغه نارينه چې عمر يې د شپېتو کالو څخه زيات وي: ۱۵ د سپينو زرو سکې.
- - هغه ښځه چې عمر يې د شپېتو کالو څخه زيات وي: ۱۰ د سپينو زرو سکې.

⑧ که چپرې يو کس چې نذر ورکوي ډېر غريب وي او نه شي کولای چې دا ټاکل شوې اندازه ورکړي، هغه دې دا کس کاهن ته وړاندې کړي او کاهن به نذر ورکوونکي ته د هغه د توان سره سمه بيه وټاکي.

⑨ که چپرې د هغه نذر يو داسې حيوان وي چې خښتن ته د نذرانې په توگه د منلو وړ وي، نو داسې سوغات چې خښتن ته ورکول کيږي، هغه سپېڅلی دی. ⑩ که هغه حيوان بڼه وي يا خراب، هغه نه شي کولای چې د بل حيوان سره يې بدل کړي. که چپرې داسې وکړي، نو دواړه حيوانات د خښتن کيږي. ⑪ که چپرې د هغه نذر يو ناپاک حيوان وي، دا چې هغه خښتن ته د نذرانې په توگه د منلو وړ نه دی، نو هغه حيوان بايد کاهن ته راوستل شي. ⑫ کاهن دې د هغه د بڼه والي يا بدوالي له مخې بيه وټاکي او دا به اخرنۍ بيه وي. ⑬ که چپرې خاوند يې وغواړي چې هغه حيوان بېرته واخلي، بايد د هغې د بيې شخه شل فيصده زيات ورکړي.

١٤) که چپرې يو کس خپل کور څښتن ته وقف کوي، کاهن به ورته د هغه د ښه والي يا بدوالي له مخې بيه وټاکي او هغه به اخرنی بيه وي. ١٥) که چپرې هغه کس چې خپل کور يې وقف کړی دی، وغواړي چې هغه بېرته واخلي، بايد شل فيصده اضافه بيه ادا کړي او کور به بيا د هغه شي.

١٦) که چپرې يو کس څښتن ته د خپلې کورنۍ د ځمکې کومه برخه وقف کوي، د هغې بيه دې د هغه تخم د اندازې له مخې وټاکل شي چې په هغه ځمکه کې کرل کېږي، يعنې د دوه سوه کيلوگرامو اوربشو تخم دپاره پنځوس د سپينو زرو سکې. ١٧) که چپرې هغه دا ځمکه د بېرته ورکولو د کال څخه وروسته سمدلاسه وقف کړي، نو ټوله بيه دې ادا کړي. ١٨) خو که چپرې هغه کس خپله ځمکه له دې څخه وروسته وقف کړي، کاهن به د هغې بيه د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کال پورې پاتې وي او کمه بيه به وټاکي. ١٩) که چپرې هغه کس چې ځمکه يې وقف کړې ده وغواړي چې هغه بېرته واخلي، بايد د اضافه شلو فيصديو سره بيه ادا کړي او

خُمکه به بېرته د هغه شي. (۲۰) که چېرې هغه خُمکه په بل چا باندې خرڅوي، نو هغه دې لومړی بېرته په بیه واخلي، پرته له دې د بېرته اخیستلو حق د تل دپاره له لاسه ورکوي. (۲۱) د بېرته ورکولو په راتلونکي کال کې به دا خُمکه سپېڅلي او د خښتن تلیاتي ملکیت شي. هغه به د کاهنانو شي.

(۲۲) که چېرې یو کس خښتن ته داسې یو پتی وقف کړي چې اخیستی یې وي او د هغه د کورنۍ د خُمکې برخه نه وي، (۲۳) کاهن به د هغه بیه د هغو کلونو د شمېر له مخې حساب کړي چې د بېرته ورکولو تر راتلونکي کال پورې پاتي وي او هغه کس باید په هماغه ورځ بیه ادا کړي. پیسې د خښتن کېږي. (۲۴) دا پتی به د بېرته ورکولو په کال کې د هغه اصلي خاوند یا د هغه اولادې ته بېرته ورکړای شي. (۲۵) ټولې بیې باید د سپېڅلي ځای د اندازې له مخې وټاکل شي.

(۲۶) لومړنی زېږېدلی حیوان له پخوا څخه د خښتن دی، نو هېڅوک نه شي کولای چې هغه خښتن ته وقف کړي. که هغه یو

خوسی وي، یو وری یا سپرلی وي، که هغه نر وي یا بنځه، هغه د خښتن دی. (۲۷) که چپرې هغه یو ناپاک حیوان وي، کېدای شي چې په اصلي بیه د اضافه شلو فیصدو سره بېرته واخیستل شي. که چپرې هغه بېرته واخیستل شي، کېدای شي چې په بل چا باندې په اصلي بیه خرڅ شي.

(۲۸) هېڅوک نه شي کولای چې داسې څه خرڅ کړي یا یې بېرته واخلي چې پرته له کوم شرط څخه یې خښتن ته وقف کړی وي، که هغه یو انسان وي، یو حیوان، یا د کورنۍ ځمکه وي. هغه په تلیاتې توګه د خښتن دي. (۲۹) څوک چې په مرګ محکوم شوی وي، هغه نه شي کولای چې خپل ژوند بېرته په بیه واخلي، هغه باید ووژل شي.

(۳۰) د ځمکې د ټولو حاصلاتو لسمه برخه که هغه غلې دانې وي یا مېوه، هغه د خښتن ده. (۳۱) که چپرې یو کس وغواړي چې د هغې څخه لږ بېرته واخلي، هغه باید د اضافه شلو فیصدو سره اصلي بیه ادا کړي. (۳۲) کله چې څوک خپلې پادې او رمې

شمپري، د هغو څخه هر لسم حيوان د څښتن دی. (۳۳) هغه کس نه شي کولای چې خپل حیوانات داسې ترتیب کړي چې خراب حیوانات ورڅخه غوره کړي او نه شي کولای چې هغه بدل کړي. که چېرې هغه یو حیوان د بل سره بدل کړي، بیا دواړه حیوانات د څښتن کیږي او بېرته په بیه نه شي اخیستل کېدای.»

(۳۴) دا هغه امرونه دي چې څښتن موسی ته د سینا په غره باندې د اسرایلیانو دپاره ورکړل.